

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetukset (EY) N:o 876/2002, annettu 21 päivänä toukokuuta 2002, Galileo-yhteisyrityksen perustamisesta** 1
- Komission asetukset (EY) N:o 877/2002, annettu 27 päivänä toukokuuta 2002, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 9
- Komission asetukset (EY) N:o 878/2002, annettu 27 päivänä toukokuuta 2002, neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi 11
- Komission asetukset (EY) N:o 879/2002, annettu 27 päivänä toukokuuta 2002, Marokosta peräisin olevien yksikukkaisten (vakiotyyppisten) neilikoiden tuonnin etuustullin uudelleen käyttöön ottamisesta 13

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2002/398/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 24 päivänä toukokuuta 2002, Suomen tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa** ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1931) 15

2002/399/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 24 päivänä toukokuuta 2002, Ruotsin kuningaskunnan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa** ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1932) 24

Sisältö (jatkuu)

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

2002/400/YUTP:

- ★ **Neuvoston yhteinen kanta 21 päivältä toukokuuta 2002, tiettyjen palestiinalaisten tilapäisestä vastaanottamista Euroopan unionin jäsenvaltioissa 33**

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 876/2002,
annettu 21 päivänä toukokuuta 2002,
Galileo-yhteisyrityksen perustamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 171 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentti antoi 13 päivänä tammikuuta 1999 päätöslauseلمان komission tiedonannosta neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Kohti Euroopan laajuista paikantamis- ja navigointiverkkoa: maailmanlaajuista satelliittinavigointijärjestelmää (GNSS) koskeva eurooppalainen strategia” ⁽⁴⁾.
- (2) Komissio antoi 10 päivänä helmikuuta 1999 tiedonannon ”Galileo — Euroopan osallistuminen satelliittinavigointipalvelujen uuteen sukupolveen”.
- (3) Kölnissä (3 ja 4 päivänä kesäkuuta 1999), Feirassa (19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000), Nizzassa (7—11 päivänä joulukuuta 2000), Tukholmassa (23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2001), Laekenissa (14 ja 15 päivänä joulukuuta 2001) ja Barcelonassa (15 ja 16 päivänä maaliskuuta 2002) kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä viitataan Galileoon.
- (4) Neuvosto antoi 19 päivänä heinäkuuta 1999 päätöslauseلمان Euroopan osallistumisesta satelliittinavigointipalvelujen uuteen sukupolveen — Galileo — Määrittävävaihe ⁽⁵⁾.
- (5) Komissio antoi 22 päivänä marraskuuta 2000 Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedonannon Galileo-hankkeesta.
- (6) Neuvosto antoi 5 päivänä huhtikuuta 2001 päätöslauseلمان Galileosta ⁽⁶⁾.
- (7) Neuvosto antoi 26 päivänä maaliskuuta 2002 päätelmät Galileosta.
- (8) Ensimmäiset tutkimussopimukset ja toteutettavuustutkimukset on rahoitettu tutkimuksen ja kehittämisen neljännessä ja viidennestä puiteohjelmasta.
- (9) Teknologisen kehittämisen vaihe on rahoitettu Euroopan laajuisille liikenneverkoille varatuista määrärahoista yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyn neuvoston ja Euroopan parlamentin päätöksen N:o 1692/96/EY ⁽⁷⁾ 4 artiklan g alakohdan, jolla säädetään mahdollisuudesta rahoittaa tutkimus- ja kehittämistoimintaa, sekä Euroopan laajuisen verkkojen alaan liittyvän yhteisön rahoitustuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä 18 päivänä syyskuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2236/95 ⁽⁸⁾ 17 artiklan nojalla.
- (10) Galileo-satelliittiradionavigointiohjelman, jäljempänä ’Galileo-ohjelma’, hallinto on edennyt vuoden 2001 alussa kehitysvaiheeseen, jossa on tarkoitus todentaa ja testata määrittelyvaiheessa laaditut, erityisesti järjestelmäarkkitehtuurin eri komponentteja koskevat oletukset.
- (11) Tätä kehitysvaihetta olisi seurattava rakennus- ja käyttöönotto vaihe, joka koostuu satelliittien ja maassa olevien osatekijöiden valmistamisesta, satelliittien lähettämisestä kiertoradalle ja maassa olevien asemien ja laitteiden asentamisesta siten, että järjestelmä on toimintavalmis vuonna 2008.
- (12) Tähän prosessiin osallistuvien toimijoiden suuren määrän sekä tarvittavien rahoitusvarojen ja teknisen asiantuntemuksen vuoksi on välttämätöntä perustaa oikeushenkilö, joka kykenee varmistamaan, että Galileo-ohjelman kehitysvaiheeseen myönnettyjä varoja hallinoidaan yhtenäisesti. Oikeusvarmuuden vuoksi olisi tarkennettava, että tätä yksikköä, jolla ei ole taloudellista tavoitetta ja jonka tehtävä on Euroopan etua koskevan julkisen tutkimusohjelman hallinnointi, on pidettävä

⁽¹⁾ EYVL C 270 E, 25.9.2001, s. 119.⁽²⁾ EYVL C 48, 21.2.2002, s. 42.⁽³⁾ Lausunto annettu 7. helmikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁴⁾ EYVL C 104, 14.4.1999, s. 73.⁽⁵⁾ EYVL C 221, 3.8.1999, s. 1.⁽⁶⁾ EYVL C 157, 30.5.2001, s. 1.⁽⁷⁾ EYVL L 228, 9.9.1996, s. 1, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 1346/2001/EY (EYVL L 185, 6.7.2001, s. 1).⁽⁸⁾ EYVL L 228, 23.9.1995, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1655/1999 (EYVL L 197, 29.7.1999, s. 1).

jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmu-
kaistamisesta 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun
kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 15
artiklan 10 kohdan toisen luetelmakohdan sekä valmis-
teveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestel-
mästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumi-
sesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992
annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY⁽²⁾ 23 artiklan
1 kohdan toisen luetelmakohdan säännösten mukaisena
kansainvälisenä toimielimenä.

- (13) Tukholman Eurooppa-neuvosto totesi, että "yksityinen
sektori on valmis täydentämään julkisen sektorin rahoit-
tusta hankkeen kehittelyvaiheessa". Alaan liittyvien
tärkeimpien teollisuusalojen edustajat ovat allekirjoitta-
neet maaliskuussa 2001 aiesopimuksen, jossa ne sitou-
tuvat ilmoittamaan osallistumisestaan Galileo-ohjelman
kehitysvaiheen 200 miljoonan euron kokonaisrahoituk-
seen joko sijoittamalla pääomaa yhteisyritykseen tai
millä tahansa muulla tavalla.
- (14) Siten on tarpeen perustaa Euroopan yhteisön perusta-
missopimuksen 171 artiklan nojalla yhteisyritys, koska
Galileo-ohjelmaan kuuluu huomattava tutkimus- ja
kehittämisosuus, minkä vuoksi sen rahoittaminen tutki-
muksen ja kehittämisen puiteohjelmista on perustelta-
vissa nyt ja tulevaisuudessa. Ohjelman olisi myös edistet-
tävä huomattavasti satelliittinavigointiin liittyvän tekno-
logian kehittämistä.
- (15) Yhteisyrityksen pääasiallisena tehtävänä olisi oltava
neuvoston päätösten mukaisesti Galileo-ohjelman kehi-
tysvaiheen menestyksellä päätökseen saattaminen ohjel-
malle myönnettyjen julkisten ja yksityisten varojen
avulla. Lisäksi sen olisi huolehdittava tärkeiden esittely-
hankkeiden hallinnoinnista.
- (16) Yhteisyrityksen varainhoitoa koskevien sääntöjen olisi
noudatettava 21 päivänä joulukuuta 1977 annetussa
Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovelletta-
vassa varainhoitoasetuksessa⁽³⁾ säädettyjä yleisiä periaat-
teita ja sääntöjä.
- (17) Laatiessaan ehdotuksensa yhteisyrityksen toimitusjoh-
tajan nimittämiseksi komission olisi otettava huomioon,
että toimitusjohtaja on nimitettävä ansioiden ja johta-
miskyvyn sekä pätevyyden ja asianmukaisen koke-
muksen perusteella ja että hänen olisi oltava tehtäviensä
hoidossa riippumaton yhdestäkään yrityksestä,

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, päätös sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna direktiivillä 2001/115/EY (EYVL L 15, 17.1.2002,
s. 24).

⁽²⁾ EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on
viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/47/EY (EYVL L 193,
29.7.2000, s. 73).

⁽³⁾ EYVL L 356, 31.12.1977, s. 1, asetus sellaisena kuin se on
viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 762/2001 (EYVL L 111,
20.4.2001, s. 1).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Galileo-satelliittinavigointiohjelman kehittelyvaiheen toteutta-
miseksi perustetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen
171 artiklassa tarkoitettu yhteisyritys neljäksi vuodeksi.

Yhteisyrityksen tehtävänä on huolehtia Galileo-ohjelman
tutkimus-, kehittämis- ja esittelyvaiheen hallinnon yhtenäisyy-
destä ja varainhoidon valvonnasta sekä käyttää tätä tarkoitusta
varten ohjelmalle myönnettyjä varoja.

Yhteisyritystä on pidettävä direktiivin 77/388/ETY 15 artiklan
10 kohdan toisen luetelmakohdan sekä direktiivin 92/12/ETY
23 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan säännösten
mukaisena kansainvälisenä toimielimenä.

Yrityksen kotipaikka on Bryssel.

2 artikla

Hyväksytään yhteisyrityksen yhtiöjärjestys, joka on tämän
pätöksen liitteenä.

3 artikla

1. Perustetaan valvontaneuvosto asianmukaisen tiedonkulun
ja jäsenvaltioiden suorittaman tehokkaan poliittisen valvonnan
varmistamiseksi Galileo-satelliittinavigointiohjelman kehittä-
lyvaiheen toteutuksessa. Siihen kuuluu yksi edustaja kustakin
Euroopan unionin jäsenvaltiosta ja yhteisyrityksen hallintoneu-
vostossa oleva komission edustaja.

2. Valvontaneuvoston puheenjohtajana on Euroopan
unionin neuvoston puheenjohtajana toimivan jäsenvaltion
edustaja.

3. Komissio kutsuu valvontaneuvoston koolle hyvissä ajoin
ja vähintään 15 päivää ennen kutakin hallintoneuvoston ko-
kousa sekä toimittaa sen jäsenille kaikki kyseisen kokouksen
esityslistalla olevia asioita koskevat asiakirjat.

Valvontaneuvosto tekee päätöksen kaikista hallintoneuvoston
tulevan kokouksen esityslistalla olevista asioista, ja se voi lisätä
esityslistalle muita asioita. Komission on hoitaessaan tehtäviään
hallintoneuvostossa tehtävä kaikki mahdollinen sen varmista-
miseksi, että hallintoneuvoston tekemissä päätöksissä otetaan
huomioon valvontaneuvoston päätökset ja näkemykset.

4. Valvontaneuvosto tekee päätöksensä jäsenvaltioiden edus-
tajien äänten määränemmistöllä. Äänet painotetaan perusta-
missopimuksen 205 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Komission
edustaja ei osallistu äänestykseen.

5. Valvontaneuvosto vahvistaa työjärjestyksensä.

4 artikla

Komissio esittää kunakin vuonna neuvostolle vuosikertomuksen Galileo-ohjelman edistymisestä sekä ohjelman kehityssuunnitelman, jossa käsitellään myös rahoitusnäkökohtia.

Vuoden 2003 lopussa komissio ilmoittaa neuvostolle sen tarjouskilpailumenettelyn tuloksista, jonka yhteisyritys on käynnistänyt yhtiöjärjestyksensä 4 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Komissio tiedottaa neuvostolle uusien osakkaiden liittymisestä.

Uusien osakkaiden, myös kolmansista maista olevien, osallistuminen on aina saatettava neuvoston päätettäväksi.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä toukokuuta 2002.

6 artikla

Yhteisyritys on neuvoston turvallisuussäntöjen vahvistamisesta 19 päivänä maaliskuuta 2001 tehdystä neuvoston päätöksessä 2001/264/EY ⁽¹⁾ olevien sääntöjen alainen.

7 artikla

1. Galileo-järjestelmän turvallisuuskysymyksiä käsittelemään perustetaan suojauskomitea. Siihen kuuluu yksi edustaja kustakin Euroopan unionin jäsenvaltiosta ja komission edustaja.

2. Suojauskomitea vahvistaa työjärjestyksensä.

8 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. DE MIGUEL

⁽¹⁾ EYVL L 101, 11.4.2001, s. 1.

LIITE

GALILEO-YHTEISYRITYKSEN YHTIÖJÄRJESTYS

1 artikla

1. Yhteisyrityksen nimi on "Galileo-yhteisyritys".

2. Sen kotipaikka on Bryssel.

3. a) Yhteisyrityksen perustajaosakkaita ovat:

- Euroopan yhteisö, jota edustaa komissio,
- Euroopan avaruusjärjestö.

b) Yhteisyrityksen osakkaiksi voivat tulla:

- Euroopan investointipankki,
- mikä tahansa yritys, sen jälkeen kun komissio on Galileo-yhteisyrityksen perustamisesta 21 päivänä toukokuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 876/2002 (1) 4 artiklan nojalla ilmoittanut neuvostolle tarjouskilpailumenettelyn tuloksesta ja kun yritys on hyväksytty mainitun asetuksen 5 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

4. Yhteisyrityksen pääoma koostuu sen osakkaiden siihen sijoittamista varoista. Sijoitetut varat voivat olla myös muuta omaisuutta kuin rahaa. Tällaisen omaisuuden arvosta ja sen tarjoamasta hyödystä yhteisyrityksen toiminnan toteuttamisessa on toteutettava arvio.

Perustajaosakkaiden on merkittävä sitoumustensa mukaiset pääomaosuudet: eli Euroopan yhteisö 520 miljoonaa euroa ja Euroopan avaruusjärjestö 50 miljoonaa euroa.

Heti kun komissio on ilmoittanut neuvostolle tarjouskilpailumenettelyn tuloksesta, hallintoneuvosto pyytää 3 kohdan b alakohdan toisessa luetelmakohdassa mainittuja yrityksiä sijoittamaan osuutensa. Yritysten on merkittävä 5 miljoonaa euroa vuoden kuluessa. Tämä määrä rajoitetaan 250 000 euroon komission 3 päivänä huhtikuuta 1996 antamassa pienten ja keski suurten yritysten määritelmää koskevassa suosituksessa (2) tarkoitettujen pienten ja keski suurten yritysten osalta, jotka sijoittavat pääomaa yksinään tai yhdessä.

Hallintoneuvosto päättää tämän pääoman määristä, jotka kunkin osakkaan olisi maksettava suhteessa merkitsemäänsä osuuteen pääomasta. Yhteisyrityksen osakas, joka ei noudata muuta kuin rahaa koskevia velvoitteitaan tai joka ei suorita maksettavanaan olevaa pääoman määrää vahvistetussa määräraajassa, menettää ensiksi äänioikeutensa hallintoneuvostossa ja

kuuden kuukauden kuluttua jäsenyytensä, kunnes sen velvoitteet on suoritettu.

Yhteisyrityksen rahoitussitoumukset eivät saa ylittää sen käytössä olevan pääoman määrää.

2 artikla

Yhteisyrityksen päätehtävät ovat seuraavat:

1) Yhteisyritys valvoo, että Euroopan geostationaarinen navigointisijärjestelmä (EGNOS) liitetään Galileo-ohjelmaan mahdollisimman hyvin, johtaa Galileon kehittä- ja validointivaiheen toteuttamista sekä auttaa valmistelemaan sen rakennus- ja käyttöönottovaihetta.

2) Yhteisyritys käynnistää 3 artiklan mukaisesti yhteistyössä Euroopan avaruusjärjestön kanssa ja yksityissektorin yritysten kanssa tehtävin sopimusjärjestelyin tarvittavat tutkimus- ja kehitystoimet kehittälyvaiheen ja tämän alan kansallisten toimien yhteensovittamisen saattamiseksi menestyksekkääseen päätökseen. Yhteisyritys lähettää 3 artiklan mukaisesti Euroopan avaruusjärjestön välityksellä radalleen ensimmäiset satelliitit, jotta voidaan hioa uusinta tekniikkaa ja esitellä järjestelmän toimintakykyä ja luotettavuutta suuressa mittakaavassa.

3) Yhteisyritys edistää yhteistyössä komission, Euroopan avaruusjärjestön ja yksityissektorin kanssa sellaisten julkisten ja yksityisten varojen käyttöönottoa, jotka tarvitaan, jotta neuvostolle voidaan tehdä ehdotuksia hallintorakenteista ohjelman eri peräkkäisille vaiheille seuraavien toimien mukaisesti:

— yhteisyritys laatii kaikki Galileo-ohjelman vaiheet kattavan liiketoimintasuunnitelman, joka perustuu komission sille toimittamiin tietoihin Galileon tarjoamista palveluista, niistä mahdollisesti saatavasta tuotosta sekä tarpeellisista liitännäistoimenpiteistä,

— yhteisyritys neuvottelee kilpailuun perustuvaa tarjousmenettelyä käyttäen yksityisen sektorin kanssa rakennus- ja käyttöönottovaiheiden rahoituksesta yleisen sopimuksen, jossa vahvistetaan vastuut, tehtävät sekä julkisen ja yksityisen sektorin kesken jaettavat riskit.

4) Yhteisyritys valvoo kaikkien ohjelmien toteuttamista tarvittaessa konsultin avulla ja tekee niihin tarvittavat muutokset kehittälyvaiheen aikana tapahtuneiden muutosten mukaisesti.

(1) EYVL L 138, 28.5.2002, s. 1.

(2) EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4.

3 artikla

Yhteisyritys tekee Euroopan avaruusjärjestön kanssa sopimuksen, johon sisältyy seuraavaa:

- yhteisyritys antaa Euroopan avaruusjärjestölle tehtäväksi toteuttaa järjestelmän avaruudessa toteutettavaa osaa ja järjestelmään liittyvää maassa toteutettavaa osaa koskevat kehittämissä edellyttämät toimet ja antaa sitä varten käytettävissään olevista varoista saataville mainitussa vaiheessa tarvittavat varat. Euroopan avaruusjärjestö vastaa näiden varojen hallinnoinnista yhteisyrityksen kanssa tehtävässä sopimuksessa määriteltävillä menettelyillä, jotka perustuvat syrjimättömyyden, avoimuuden ja töiden tasaisen jakautumisen periaatteisiin ja ottavat huomioon ohjelman yhteisöluonteen. Tässä yhteydessä pyritään pienten ja keskisuurten yritysten riittävään osallistumiseen,
- komissiolla on oikeus tehokkain tarkastuksin varmistaa, että Euroopan yhteisön taloudellisia etuja suojataan. Komissio varaa itselleen oikeuden pienentää mitä tahansa yhteisyritykselle suoritettavia maksuja tai keskeyttää niiden suorittamisen, mikäli se toteaa sääntöjenvastaisuuksia. Komissio päättää pienennettävästä tai keskeytettävien suoritusten määrästä tosiasiallisesti havaitsemiensa sääntöjenvastaisuuksien arvon perusteella. Mahdolliset riidat ratkaistaan sopimuksessa vahvistettujen määräysten mukaisesti,
- sopimuksessa määritellään Galileo-ohjelman toimeenpanoa koskevat menettelyt ja erityisesti Euroopan avaruusjärjestön toteuttamat, ohjelmaan liittyvät toimet, jotka rahoitetaan muista kuin yhteisyritykselle osoitetuista varoista.

4 artikla

Yhteisyritys voi erityisesti 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen toimien toteuttamiseksi tehdä tarjouspyyntömenettelyllä palvelujen toimittamista koskevan sopimuksen yritysten tai yritysten muodostaman yhteenliittymän kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklan säännösten soveltamista.

Yhteisyritys huolehtii siitä, että sopimuksessa taataan komission oikeus suorittaa yhteisyrityksen nimissä tarkastuksia sen varmistamiseksi, että yhteisön taloudellisia etuja suojataan, ja asettaa varoittavia ja oikeasuhteisia seuraamuksia tapauksissa, joissa todetaan sääntöjenvastaisuuksia.

5 artikla

Yhteisyritys on oikeushenkilö. Yhteisyrityksellä on kaikissa Euroopan yhteisön jäsenvaltioissa laajin näiden valtioiden kansallisen lainsäädännön mukaan oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi myös hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

6 artikla

Yhteisyritys omistaa kaikki aineelliset ja aineettomat hyödykkeet, jotka ovat syntyneet tai jotka sille on luovutettu Galileo-ohjelman kehitysvaiheen toteuttamista varten. Julkisen viran-

omaisen salaustekniikan omistusoikeus säilyy tämän salaustekniikan kehittämiseen viranomaisella.

7 artikla

1. Yhteisyrityksen toimielimet ovat hallintoneuvosto, hallitus ja toimitusjohtaja.
2. Hallintoneuvosto voi pyytää lausuntoa neuvoa-antavalta komitealta.

8 artikla

1. Hallintoneuvoston kokoonpano ja äänioikeus:
 - a) Hallintoneuvosto koostuu yhteisyrityksen osakkaista.
 - b) Hallintoneuvoston päätökset tehdään yksinkertaisella enemmistöllä annetuista äänistä, jollei tässä yhtiöjärjestyksessä toisin säädetä. Yhteisyrityksen kullakin osakkaalla on äänimäärä, joka vastaa sen sijoittamien varojen osuutta koko pääomasta. Komissiolla ja Euroopan avaruusjärjestöllä on yhtä monta ääntä ja kummallakin joka tapauksessa vähintään 40 prosenttia kaikista äänistä.
2. Hallintoneuvoston tehtävät:
 - a) Hallintoneuvosto tekee ohjelman toteuttamista varten tarvittavat päätökset ja valvoo yleisesti ohjelman täytäntöönpanoa.
 - b) Hallintoneuvoston tehtävänä on erityisesti
 - nimittää toimitusjohtaja ja hyväksyä organisaatiokan-
 - nimetä neuvoa-antavan komitean jäsenet,
 - hyväksyä yhteisyrityksen varainhoitoa koskevat säännöt 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
 - hyväksyä 13 artiklan mukaisesti vuotuinen talousarvio mukaan luettuina henkilöstötaulukko, ohjelman kehittämissä vaiheiden kehittämissuunnitelma ja ohjelman kustannusarvio,
 - hyväksyä vuosittain tuloslaskelma ja tilinpäätös,
 - päättää kaikista maa- ja muun kiinteän omaisuuden hankinnoista, myynneistä ja kiinnityksistä, takaussitoumusten ja vakuuksien antamisesta, osakkuuksien hankkimisesta muissa yrityksissä tai instituutioissa sekä lainojen myöntämisestä ja ottamisesta,
 - päättää kaikkien Galileo-ohjelmaa olennaisesti muuttavien ehdotusten hyväksymisestä 75 prosentin äänenenemmistöllä,
 - hyväksyä Galileo-ohjelman edistymistä ja sen taloudellista tilannetta koskevat 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut vuosikertomukset,
 - käyttää sellaista muuta toimivaltaa ja vastata kaikista muista tehtävistä, täydentävien elinten perustaminen mukaan luettuna, jotka ovat tarpeen Galileo-ohjelman täytäntöönpanemiseksi,
 - vahvistaa hallituksen tehtävät.

3. Hallintoneuvoston kokoukset ja työjärjestys

a) Hallintoneuvosto kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa. Ylimääräinen kokous pidetään, jos kolmasosa hallintoneuvoston jäsenistä, jotka edustavat vähintään 40:ä prosenttia äänistä, tai hallintoneuvoston puheenjohtaja tai toimitusjohtaja sitä pyytää. Kokoukset pidetään yleensä yhteisyrityksen kotipaikassa. Hallintoneuvosto valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan. Yksi hallituksen edustaja ja toimitusjohtaja osallistuvat kokouksiin, jollei erityistapauksissa toisin päätetä.

b) Hallintoneuvosto vahvistaa työjärjestyksensä.

9 artikla

1. Hallituksen kokoonpano ja äänioikeus:

a) Hallitus koostuu komission edustajasta, Euroopan avaruusjärjestön edustajasta ja, heti kun yrityksiä osallistuu ohjelmaan, hallintoneuvoston nimeämästä teollisuuden edustajasta.

b) Toimitusjohtaja ja Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltiona toimivan jäsenvaltion edustaja ovat läsnä hallituksen kokouksissa.

c) Hallituksen päätökset tehdään yksimielisesti, jollei tämän yhtiöjärjestyksen määräyksistä muuta johdu.

2. Hallituksen tehtävät:

a) Hallitus avustaa hallintoneuvostoa sen päätösten valmistelussa.

b) Hallituksen tehtävänä on erityisesti:

— antaa säännöllisesti laadittavien kertomusten perusteella hallintoneuvostolle ja toimitusjohtajalle tietoja Galileo-ohjelman etenemisestä,

— antaa hallintoneuvostolle huomautuksia ja suosituksia, jotka koskevat toimitusjohtajan laatimaa hankkeen kustannusarviota ja talousarvioesitystä, myös henkilöstötaulukkoa,

— hyväksyä hallintoneuvoston vahvistamien julkisia hankintoja koskevien ohjeiden mukaisesti tarjouspyyntömenettelyt ja julkiset hankinnat; hallintoneuvosto ei voi vaikuttaa hallituksen tekemien päätösten täytäntöönpanoon,

— suorittaa hallintoneuvoston sille antamat tehtävät,

— päättää 3 artiklan mukaisesti tehdyssä sopimuksessa vahvistettavien varojen saataville antamisesta.

3. Hallituksen kokoukset ja työjärjestys:

a) Hallitus kokoontuu vähintään kerran kuukaudessa. Kokoukset pidetään yleensä yhteisyrityksen kotipaikassa.

b) Hallitus laatii työjärjestyksensä, jonka hallintoneuvosto vahvistaa.

4. Asiakirjojen käsittely:

Hallitus hyväksyy asiakirjojen käsittelyä koskevat säännöt turvallisuuden, liikesalaisuuksien ja asiakirjojen julkisuuden yhteensovittamiseksi. Säännöissä otetaan tarvittaessa huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ säädetyt periaatteet ja rajoitukset.

10 artikla

1. Toimitusjohtaja vastaa yhteisyrityksen päivittäisestä johtamisesta, ja hän on sen laillinen edustaja. Hallintoneuvosto nimittää toimitusjohtajan komission ehdotuksesta. Hänellä on tehtäviensä hoitamisessa täydellinen itsenäisyys.

2. Toimitusjohtaja johtaa ohjelman täytäntöönpanoa hallintoneuvoston vahvistamien suuntaviivojen mukaisesti. Toimitusjohtaja on vastuussa hallintoneuvostolle. Hän toimittaa hallintoneuvostolle, hallitukselle, neuvoa-antavalle komitealle ja kaikille muille täydentäville elimille kaikki tiedot, jotka ne tarvitsevat tehtäviensä suorittamisessa.

3. Toimitusjohtajan tehtävänä on erityisesti:

— järjestää, johtaa ja valvoa yhteisyrityksen henkilöstöä,

— antaa hallintoneuvoston hyväksyttäväksi yhteisyrityksen organisaatorakennetta koskevat ehdotuksensa,

— laatia ohjelman kehityssuunnitelma ja kustannusarvio varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti, pitää niitä säännöllisesti ajan tasalla ja toimittaa ne hallintoneuvostolle,

— laatia varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti vuosittain talousarvioesitys, mukaan luettuna henkilöstötaulukko, ja toimittaa se hallintoneuvostolle,

— huolehtia, että noudatetaan komission ja yhteisyrityksen välillä tehdyssä sopimuksessa asetettuja komissioon liittyviä velvoitteita, erityisesti sopimuksen määräyksiä, joiden perusteella komission edustajat voivat suorittaa tehokasta valvontaa ja asettaa sääntöjenvastaisuuksia todetessaan varoittavia ja oikeasuhteisia seuraamuksia,

— toimittaa vuosittain tuloslaskelma ja tilinpäätös hallintoneuvoston hyväksyttäväksi,

— toimittaa Galileo-ohjelmaa olennaisesti muuttavat mahdolliset ehdotukset hallintoneuvoston hyväksyttäväksi,

— vastata turvallisuudesta ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet turvallisuusvaatimusten täyttämiseksi,

— laatia vuosikertomus Galileo-ohjelman edistymisestä ja taloudellisesta tilanteesta sekä kaikki muut hallintoneuvoston mahdollisesti pyytämät kertomukset ja toimittaa ne hallintoneuvoston hyväksyttäväksi.

(1) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

11 artikla

1. Henkilöstö määritellään vuotuisen talousarvion sisällytettävässä henkilöstötalukossa.
2. Yhteisyrityksen henkilöstön kanssa tehdään määräaikaiset työsopimukset, jotka perustuvat Euroopan yhteisöjen muihin toimihenkilöihin sovellettaviin työehtoihin.
3. Yhteisyritys vastaa itse kaikista henkilöstökuluista.
4. Hallintoneuvosto vahvistaa tarvittavat täytäntöönpanojärjestelyt.

12 artikla

Yhteisyrityksen kaikki tulot käytetään 2 artiklassa määriteltyjen tehtävien toteuttamiseen. Ellei 21 artiklasta muuta johdu, menojen suorittamisen jälkeen yhteisyritykselle mahdollisesti jääviä tuloja ei makseta yhteisyrityksen osakkaille.

13 artikla

1. Varainhoitovuosi on kalenterivuosi.
2. Toimitusjohtajan on joka vuosi 31 päivään maaliskuuta mennessä toimitettava osakkaille ohjelman kustannusarvio sellaisena kuin hallintoneuvosto on sen hyväksynyt. Ohjelman kustannusarvioon on sisällytettävä vuotuinen kuluennuste seuraaville kahdelle vuodelle. Tämän ennusteen puitteissa laaditaan jokaisen osakkaan rahoitusosuutta yhteisyritykseen koskevien sisäisten talousarviomenettelyjen tarpeiden kannalta riittävän yksityiskohtainen arvio tuloista ja menoista (alustava talousarvioesitys) ensimmäiselle kyseisistä kahdesta tilikaudesta. Toimitusjohtaja toimittaa osakkaille kaikki tätä varten tarvittavat lisätiedot.
3. Osakkaiden on ilmoitettava viipymättä toimitusjohtajalle hankkeen kustannusarviota ja erityisesti seuraavan vuoden tuloja ja menoja koskevaa arviota koskevat huomionsa.
4. Toimitusjohtaja valmistelee ohjelman hyväksytyjen kustannusarvioiden perusteella ja ottaen huomioon osakkaiden esittämät huomautukset seuraavan vuoden talousarvioesityksen ja toimittaa sen 30 päivään syyskuuta mennessä hallintoneuvoston hyväksyttäväksi 75 prosentin ääntenemmistöllä.

14 artikla

1. Hallintoneuvosto hyväksyy varainhoitoa koskevat säännöt 75 prosentin ääntenemmistöllä.
2. Varainhoitoa koskevien sääntöjen tarkoituksena on varmistaa yhteisyrityksen terve ja taloudellinen varainhoito.
3. Varainhoitoa koskevilla säännöissä on oltava keskeiset määräykset muun muassa seuraavista seikoista:
 - ohjelman kustannusarvioiden ja vuotuisen talousarvion muoto ja rakenne,

- vuotuisen talousarvion toteuttaminen ja sisäinen varainhoidon valvonta,
- yhteisyrityksen osakkaiden rahoitusosuuksien maksutapa,
- kirjanpito ja inventaarit ja niiden muoto sekä vuosittaiseen laadinta ja esitystapa,
- tarjouspyyntöihin liittyvät menettelyt, jotka perustuvat syrjimättömyyteen yhteisyrityksen osakkaiden edustamien valtioiden välillä ja joissa otetaan huomioon hankkeen yhteisöluonne, sekä yhteisyrityksen lukuun tehdyt julkiset hankinnat ja tilaukset ja niihin liittyvät ehdot ja edellytykset.

4. Yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt, joiden avulla komissio voi varmistaa, että sen Euroopan yhteisön perustamis-sopimuksen 274 artiklassa määrättyjä velvoitteita noudatetaan, vahvistetaan yhteisyrityksen ja komission välillä tehtävässä sopimuksessa.

15 artikla

Kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavien kahden kuukauden kuluessa toimitusjohtaja toimittaa edellisen vuoden tilinpäätöksen ja taseen Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimelle. Tilintarkastustuomioistuimen suorittama tarkastus perustuu asiakirja-aineistoon ja paikan päällä tehtyihin tarkastuksiin. Toimitusjohtaja esittelee vuotuisen tilinpäätöksen ja taseen sekä tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen hallintoneuvostolle, joka hyväksyy ne 75 prosentin ääntenemmistöllä. Toimitusjohtajalla on oikeus ja hallintoneuvoston pyynnöstä velvollisuus esittää huomautuksia kertomuksesta. Tilintarkastustuomioistuin toimittaa kertomuksensa yhteisyrityksen osakkaille.

16 artikla

1. Ohjelman kehityssuunnitelmassa täsmennetään ohjelman kaikkien osatekijöiden toteutussuunnitelma. Se kattaa yhteisyrityksen koko toiminta-ajan, ja se saatetaan säännöllisesti ajan tasalle.
2. Galileo-ohjelman edistymistä kuvataan vuosikertomuksessa, jossa käsitellään erityisesti ohjelman aikataulua, kustannuksia ja tuloksia.

17 artikla

1. Yhteisyritys vastaa yksin velvoitteistaan.
2. Yhteisyrityksen sopimusperusteinen korvausvastuu määritellään asiaa koskevilla sopimusmääräyksissä ja kyseiseen sopimukseen sovellettavassa lainsäädännössä.
3. Yhteisyrityksen kaikkien maksujen, joiden tarkoituksena on kattaa 2 kohdassa tarkoitettu vastuu, sekä niihin liittyvien maksujen ja kulujen katsotaan olevan yhteisyrityksen kuluja.
4. Toimitusjohtaja tekee hallintoneuvostolle ehdotukset tarvittavista vakuutuksista, ja yhteisyritys ottaa hallintoneuvoston määräämät vakuutukset.

18 artikla

Yhteisyritys varmistaa sellaisten arkaluontoisten tietojen suojelun, joiden luvaton paljastaminen voi haitata sopimuspuolten etuja. Yhteisyritys soveltaa niitä turvallisuutta koskevia periaatteita ja vähimmäisvaatimuksia, jotka on saatettu voimaan neuvoston turvallisuussääntöjen vahvistamisesta 19 päivänä maaliskuuta 2001 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2001/264/EY⁽¹⁾.

Yhteisyritys ottaa huomioon Galileo-järjestelmän suojauskomitean (GSSB) saamat kokemukset. Se noudattaa myös asetuksen (EY) N:o 876/2002 7 artiklassa tarkoitetun suojauskomitean antamia sääntöjä kaikkien järjestelmän turvallisuutta koskevien kysymysten osalta.

19 artikla

1. Yhteisyrityksessä voi olla muitakin kuin 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja osakkaita.
2. Osakkaaksi pääsyä koskevat pyynnöt on osoitettava toimitusjohtajalle, joka toimittaa ne hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto päättää, ryhtyykö yhteisyritys neuvottelemaan pyynnön esittäjän kanssa osakkaaksi tuleminen ehdoista, ja se ottaa tällöin erityisesti huomioon turvallisuuskohdat. Myönteisissä tapauksissa yhteisyritys neuvottelee ehdot ja toimittaa ne hallintoneuvostolle, joka hyväksyy ne 75 prosentin ääntenemmistöllä.
3. Yhteisyrityksen osakkaan oikeuksia ei voi luovuttaa kolmannelle osapuolelle ilman hallintoneuvoston yksimielistä etukäteen annettavaa suostumusta. Oikeuksien luvaton siirto johtaa välittömästi yhteisyrityksen osakkuuden päättymiseen ja velvollisuuteen korvata kaikki yhteisyritykselle aiheutuneet vahingot.

20 artikla

Yhteisyritys perustetaan neljäksi vuodeksi alkaen päivästä, jona tämä yhtiöjärjestys julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tätä aikaa voidaan 2 artiklassa määriteltyjen yhteisyrityksen tehtävien toteuttamisessa tapahtuneen edistymisen mukaan pidentää muuttamalla tätä yhtiöjärjestystä 23 artiklan sääntösten mukaisesti. Tätä aikaa jatketaan joka tapauksessa, kunnes 3 artiklassa tarkoitettu sopimuksesta aiheutuvat velvoitteet on suoritettu.

21 artikla

Yhteisyrityksen lakkauttamiseen liittyviä menettelyjä varten hallintoneuvosto nimittää yhden tai useamman selvittäjän, jotka toimivat hallintoneuvoston 75 prosentin ääntenemmistöllä tekemien päätösten mukaisesti.

22 artikla

Niiden kysymysten osalta, joita ei käsitellä tässä yhtiöjärjestyksessä, sovelletaan sen valtion lainsäädäntöä, jossa yhteisyrityksen kotipaikka sijaitsee.

23 artikla

Jokainen yhteisyrityksen osakas voi tehdä hallintoneuvostolle ehdotuksia tämän yhtiöjärjestyksen muuttamiseksi.

Mikäli hallintoneuvosto hyväksyy tällaiset ehdotukset 75 prosentin ääntenemmistöllä, komissio tekee niiden hyväksymistä koskevan ehdotuksen neuvostolle Euroopan unionin perustamissopimuksen 172 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

(1) EYVL L 101, 11.4.2001, s. 1.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 877/2002,
annettu 27 päivänä toukokuuta 2002,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä toukokuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2002.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 27 päivänä toukokuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	40,0
	204	35,8
	999	37,9
0707 00 05	052	101,4
	220	143,3
	999	122,4
0709 90 70	052	88,0
	999	88,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	50,0
	204	48,4
	220	74,5
	388	75,0
	600	53,1
	624	81,1
	999	63,7
0805 50 10	388	61,4
	512	50,0
	528	61,2
	999	57,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	16,2
	388	82,4
	400	142,9
	404	108,8
	508	83,8
	512	84,9
	524	68,2
	528	75,3
	720	145,2
	804	108,6
0809 20 95	999	91,6
	052	284,4
	400	338,9
	999	311,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 878/2002,**annettu 27 päivänä toukokuuta 2002,****neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuonnista kannettavien etuustullien soveltamisedellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Edellä mainitun asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan mukaisesti isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), terttuneilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat vahvistetaan kahden viikon jaksoissa, ja niitä sovelletaan kahden viikon ajan. Tiettyjen Kyprokselta, Israelista, Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden yhteisöön tuontimenettelyn soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä 17 päivänä maaliskuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 700/88 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna

asetuksella (EY) N:o 2062/97 ⁽⁴⁾, 1 artiklan mukaisesti kyseiset hinnat vahvistetaan kahden viikon välein jäsenvaltioiden toimittamien painotettujen tietojen perusteella. On tärkeää, että kyseiset hinnat vahvistetaan viipymättä, jotta sovellettavat tullit voidaan määritellä. Tässä tarkoituksessa on suotavaa säätää tämän asetuksen välittömästä voimaantulosta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan liitteessä asetuksen (ETY) N:o 700/88 1 b artiklassa tarkoitettujen isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), terttuneilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat kahden viikon ajaksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä toukokuuta 2002.

Sitä sovelletaan 29. toukokuuta ja 11. kesäkuuta 2002 välisenä aikana.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2002.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 289, 22.10.1997, s. 1.

LIITE

neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi 27 päivänä toukokuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kappaletta)

Ajanjakso: 29. toukokuuta—11. kesäkuuta 2002

Yhteisön tuottajahinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppi)	Terttuneilikat (spraytyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
	16,61	11,39	29,91	20,94
Yhteisön tuontihinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppi)	Terttuneilikat (spraytyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
Israel	6,23	—	15,80	15,41
Marokko	15,81	14,81	—	—
Kypros	—	—	—	—
Jordania	—	—	—	—
Länsiranta ja Gazan alue	—	—	—	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 879/2002,**annettu 27 päivänä toukokuuta 2002,****Marokosta peräisin olevien yksikukkaisten (vakiotyyppisten) neilikoiden tuonnin etuustullin uudelleen käyttöön ottamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

2062/97⁽⁶⁾, määritetään kyseisen järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

- (5) Marokosta peräisin oleville yksinkertaisille (vakiotyyppisille) neilikoille asetuksessa (EY) N:o 786/2002 vahvistettu etuustullin soveltaminen keskeytetään komission asetuksella (EY) N:o 790/2002⁽⁷⁾.

ottaa huomioon etuustullien soveltamedellytyksistä tiettyjen Kyproksesta, Israelista tai Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontiin 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

- (6) Asetusten (ETY) N:o 4088/87 ja (ETY) N:o 700/88 säännösten mukaisesti toteutettujen hintanoteerausten perusteella olisi todettava, että asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 4 kohdan säädetyt edellytykset täyttyvät etuustullin uudelleen käyttöön ottamiseksi Marokosta peräisin oleville yksinkertaisille (vakiotyyppisille) neilikoille. Tämän vuoksi etuustulli olisi otettava uudelleen käyttöön.

sekä katsoo seuraavaa:

- (7) Komission on toteutettava nämä toimenpiteet elävien kasvien ja kukkaviljelytuotteiden hallintokomitean kokousten välisenä aikana,

- (1) Asetuksessa (ETY) N:o 4088/87 määritetään etuustullin soveltamedellytykset isokukkaisiin ruusuihin, pienikukkaisiin ruusuihin, isokukkaisiin neilikoihin (vakiotyyppi) ja terttuneilikoihin (spraytyyppi) vuosittain vahvistettavien tullikiintiöiden rajoissa tuoreiden leikkokukkien yhteisöön tuonnin osalta.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

- (2) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 786/2002⁽³⁾ säädetään yhteisön tariffikiintiön vahvistamisesta Kyproksesta, Egyptistä, Israelista, Maltasta, Marokosta, Länsirannalta ja Gazan alueelta, Tunisiasta ja Turkista peräisin olevien tiettyjen tuotteiden yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sekä mainittujen kiintiöiden pidentämistä tai mukauttamista sekä mainittujen kiintiöiden pidentämistä tai mukauttamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

1 artikla

1. Marokosta peräisin olevien yksikukkaisten (vakiotyyppisten) neilikoiden (CN-koodi ex 0603 10 20) tuonnille asetuksessa (EY) N:o 786/2002 vahvistettu etuustulli otetaan uudelleen käyttöön.

- (3) Komission asetuksessa (EY) N:o 878/2002⁽⁴⁾, vahvistetaan yhteisön tuottaja- ja tuontihinnat neilikoille ja ruusuille järjestelmän soveltamiseksi.

2. Kumotaan asetus (EY) N:o 790/2002.

2 artikla

- (4) Komission asetuksessa (ETY) N:o 700/88⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä toukokuuta 2002.

Sitä sovelletaan 29 päivästä toukokuuta 2002.

⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22.⁽²⁾ EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 127, 14.5.2002, s. 3.⁽⁴⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 11.⁽⁵⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16.⁽⁶⁾ EYVL L 289, 22.10.1997, s. 1.⁽⁷⁾ EYVL L 127, 14.5.2002, s. 11.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2002.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 24 päivänä toukokuuta 2002,

Suomen tasavallan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1931)

(Ainoastaan suomen- ja ruotsinkieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2002/398/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

I TAUSTA

1. YHTEISÖN LAINSÄÄDÄNTÖ

- (1) Lannoitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 76/116/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/97/EY ⁽²⁾, vahvistetaan vaatimukset, jotka lannoitteiden on täytettävä, jotta ne voidaan saattaa markkinoille varustettuna merkinnällä "EY-lannoite" ⁽³⁾.
- (2) Direktiivin 76/116/ETY liitteessä I vahvistetaan tyyppinimitys sekä vastaavat, esimerkiksi koostumukseen liittyvät vaatimukset, jotka kunkin EY-merkinnällä varustetun lannoitteen on täytettävä. Luetteloon sisältyvät EY-merkinnällä varustetut lannoitteet on ryhmitelty luokkiin pääarvinteiden, eli typen, fosforin ja kaliumin, pitoisuuksien mukaan.
- (3) Direktiiviä 76/116/ETY on muutettu ja mukautettu tekniikan kehitykseen useita kertoja esimerkiksi uusien lannoitetyyppien lisäämiseksi liitteeseen I.
- (4) Direktiiviä 76/116/ETY on muutettu seuraavilla direktiiveillä:
 - Neuvoston direktiivillä 88/183/ETY ⁽⁴⁾ on laajennettu direktiivin 76/116/ETY soveltamisalaa sisältämällä liitteeseen I yksi- ja moniarvinteiset nestemäiset lannoitteet.
 - Neuvoston direktiivillä 89/284/ETY ⁽⁵⁾ on laajennettu direktiivin 76/116/ETY soveltamisalaa sisältämällä liitteeseen I kalsiumia, magnesiumia, natriumia ja rikkiä sisältävät lannoitteet.

⁽¹⁾ EYVL L 24, 30.1.1976, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 18, 23.1.1999, s. 60.

⁽³⁾ Direktiivissä 76/116/ETY määritelty termi "EY-lannoite" on korvattu termillä "EY-lannoite" direktiivissä 97/63/EY (EYVL L 335, 6.12.1997, s. 15).

⁽⁴⁾ EYVL L 83, 29.3.1988, s. 33.

⁽⁵⁾ EYVL L 111, 22.4.1989, s. 34.

- Neuvoston direktiivillä 89/530/ETY ⁽⁶⁾ on laajennettu direktiivin 76/116/ETY soveltamisalaa sisältämällä liitteeseen I
 - kiinteät ja nestemäiset lannoitteet, jotka sisältävät yhtä seuraavista hivenravinteista: boori, koboltti, kupari, rauta, mangaani, molybdeeni ja sinkki,
 - edellä tarkoitettujen lannoitteiden seokset, jotka sisältävät vähintään kahta mainittua hivenravinnetta,
 - luettelo hyväksytyistä, hivenravinteiden kanssa kelaatteja muodostavista orgaanisista yhdisteistä.
- (5) Direktiiviä 76/116/ETY on mukautettu tekniikan kehitykseen komission direktiiveillä 93/69/ETY ⁽⁷⁾, 96/28/EY ⁽⁸⁾ ja 98/3/EY ⁽⁹⁾. Näillä direktiiveillä lisätään uusia lannoitteita direktiivin 76/116/ETY liitteisiin.
- (6) Tässä päätöksessä 'direktiivillä 76/116/ETY' tarkoitetaan mainittua direktiiviä muutettuna edellä 4 ja 5 kappaleessa tarkoitetuilla direktiiveillä.
- (7) Direktiivin 76/116/ETY soveltamisalaa kuuluvia lannoitteita koskevissa määräyksissä ei säädetä kadmiumin raja-arvosta EY-merkinnällä varustetuissa lannoitteissa.
- (8) Direktiivin 76/116/ETY 7 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot eivät saa lannoitteen koostumuksen, tunnistamisen, pakkausmerkinnän tai pakkauksen perusteella kieltää, rajoittaa tai vaikeuttaa niiden "EY-lannoite" -merkinnällä varustettujen lannoitteiden saattamista markkinoille, jotka ovat tämän direktiivin ja sen liitteiden mukaisia.

2. SUOMEN LIITTYMINEN

- (9) Suomi liittyi Euroopan unioniin 1 päivänä tammikuuta 1995. Liittymisasiakirjassa ⁽¹⁰⁾ säädetään siirtymäsäännöksistä, jotka koskevat kadmiumin käyttöä ja markkinoille saattamista kyseisessä valtiossa. Liittymisasiakirjan 84 artiklan 1 kohdan mukaisesti liitteessä X tarkoitettuja säännöksiä ei kyseisen liitteen mukaisesti ja siinä vahvistetuin edellytyksin sovelleta Suomeen neljän vuoden ajan liittymispäivästä. Liittymisasiakirjan 84 artiklan ja liitteessä X olevan 2 kohdan mukaisesti direktiivin 76/116/ETY 7 artiklaa, siltä osin kuin se koskee lannoitteiden kadmiumpitoisuutta, ei sovelleta Suomeen ennen 1 päivää tammikuuta 1999, ja direktiivin 76/116/ETY säännöksiä tarkastellaan uudelleen EY:n menettelyjen mukaisesti 31 päivään joulukuuta 1998 mennessä.
- (10) Liittymisasiakirjan 2 artiklassa säädetään, että "Alkuperäisten sopimusten määräykset sekä toimielinten ennen liittymistä antamien säädösten säännökset ja määräykset sitovat uusia jäsenvaltioita liittymisestä alkaen, ja niitä sovelletaan näissä valtioissa kyseisissä sopimuksissa ja tässä asiakirjassa määrätyn edellytyksin". Liittymisasiakirjan 168 artiklassa säädetään, että "Uudet jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteet, jotka ovat tarpeen, jotta ne voisivat noudattaa liittymisestä alkaen EY:n perustamissopimuksen 189 artiklassa (nyt 249 artikla) [...] tarkoitettujen suositusten ja päätösten säännöksiä ja määräyksiä, jollei liitteessä XIX olevassa luettelossa tai tämän asiakirjan muissa määräyksissä ole annettu muuta määräaika".
- (11) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/97/EY ⁽¹¹⁾ muutettiin direktiiviä 76/116/ETY kadmiumia sisältävien lannoitteiden markkinoille saattamisen osalta Itävallassa, Suomessa ja Ruotsissa. Direktiivin 1 artiklan mukaisesti Suomi voi muun muassa kieltää sellaisten lannoitteiden markkinoille saattamisen alueellaan, joiden kadmiumpitoisuudet ylittävät liittymispäivänä kansallisesti vahvistetut pitoisuudet, ja tätä poikkeusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen 31 päivään joulukuuta 2001.

3. KANSALLISET SÄÄNNÖKSET

- (12) Suomen maa- ja metsätalousministeriön 21 päivänä tammikuuta 1994 tekemässä lannoitteita koskevassa päätöksessä 45/1994 ⁽¹²⁾ vahvistetaan muun muassa lannoitteiden, myös EY-lannoitemerkinnällä varustettujen, kadmiumpitoisuuden raja-arvo. Päätöksen 3 pykälän mukaan on kiellettyä saattaa Suomen markkinoille fosforipitoisia kivennäislannoitteita, joiden kadmiumpitoisuus on yli 50 mg kadmiumia fosforikiloa kohden.

⁽⁶⁾ EYVL L 281, 30.9.1989, s. 116.

⁽⁷⁾ EYVL L 185, 28.7.1993, s. 30.

⁽⁸⁾ EYVL L 140, 13.6.1996, s. 30.

⁽⁹⁾ EYVL L 18, 23.1.1998, s. 25.

⁽¹⁰⁾ EYVL C 241, 29.8.1994, s. 37 ja s. 308.

⁽¹¹⁾ EYVL L 18, 23.1.1999, s. 60.

⁽¹²⁾ Suomen säädöskokoelma, 45/1994, 26.1.1994, s. 117.

II MENETTELY

- (13) Suomen viranomaiset antoivat 7 päivänä joulukuuta 2001 päivätyllä kirjeellä komissiolle tiedoksi, että Suomi aikoo EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti pitää tammikuun 1 päivän 2002 jälkeen voimassa kansalliset säännöksensä, jotka koskevat lannoitteiden kadmiumpitoisuutta.
- (14) Komissio ilmoitti 8 päivänä tammikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä Suomen viranomaisille, että se oli vastaanottanut 95 artiklan 4 kohdan mukaisen tiedoksiannon ja että sen käsittelyyn 95 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu kuuden kuukauden jakso alkoi 8 päivänä joulukuuta 2001, tiedoksiannon vastaanottoa seuraavana päivänä.
- (15) Komissio ilmoitti 23 päivänä tammikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä muille jäsenvaltioille Suomelta saadusta pyynnöstä. Lisäksi komissio julkaisi pyyntöä koskevan ilmoituksen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽¹³⁾ tiedottaakseen muille asianosaisille kansallisista toimenpiteistä, jotka Suomi aikoo pitää voimassa.

III ARVIOINTI

1. HAKEMUKSEN HYVÄKSYTTÄVYYDEN ARVIOINTI

- (16) Perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdassa määrätään, että jos sen jälkeen, kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio pitää tärkeistä 30 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä tarpeellisena pitää voimassa kansalliset säännöksensä tai määräyksensä, jäsenvaltio antaa nämä säännökset ja määräykset sekä perusteet niiden voimassa pitämiseksi tiedoksi komissiolle.
- (17) Suomen viranomaisten 7 päivänä joulukuuta 2001 tekemän tiedoksiannon tarkoituksena on saada lupa pitää voimassa kansalliset säännökset, jotka eivät ole direktiivin 76/116/ETY sisältyvien, EY-merkinnällä varustettujen lannoitteiden pitoisuuksia koskevien säännösten mukaisia.
- (18) Kuten edellä todettiin, direktiivin 76/116/ETY 7 artiklassa kielletään jäsenvaltioita estämästä EY-merkittyjen lannoitteiden markkinoilla pitämistä niiden koostumuksen perusteella, mutta koostumusta koskevilla säännöissä ei aseteta raja-arvoa kadmiumpitoisuudelle. Tämä tarkoittaa sitä, että direktiivin 76/116/ETY 7 artiklan mukaisesti EY-merkinnällä varustetut lannoitteet, jotka täyttävät mainitun direktiivin vaatimukset, voidaan saattaa markkinoille niiden kadmiumpitoisuudesta huolimatta.
- (19) Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella on selvää, että kansalliset säännökset jotka Suomi on antanut tiedoksi, ovat rajoittavampia kuin direktiivin 76/116/ETY sisältämät säännökset, sillä niissä kielletään saattamista markkinoille sellaisia EY-merkinnällä varustettuja fosforilannoitteita, joiden kadmiumpitoisuus on suurempi kuin 50 mg fosforikiloa kohden.
- (20) Suomen viranomaisten tiedoksi antamat säännökset annettiin ennen Suomen liittymistä Euroopan unioniin. Kuten edellä todettiin, liittymisasiakirjassa vahvistetaan siirtymäsäännökset, joiden mukaan Suomi saa soveltaa kadmiumpitoisuutta koskevia kansallisia säännöksiään direktiivin 76/116/ETY soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin neljän vuoden ajan. Direktiivillä 98/97/EY Suomelle annettiin lupa soveltaa edellä mainittuja kansallisia säännöksiä 31 päivään joulukuuta 2001 saakka.
- (21) Perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti, sellaisena kuin sitä on tulkittu liittymisasiakirjan 2 ja 168 artiklan pohjalta, Suomi antoi komissiolle tiedoksi niiden ennen Euroopan unioniin liittymistä annettujen kansallisten säännösten sanamuodon, jotka se aikoo pitää voimassa, sekä liitti hakemukseensa perusteet, jotka sen mielestä oikeuttavat mainittujen säännösten pitämiseen voimassa.
- (22) Suomen 7 päivänä joulukuuta 2001 tekemää tiedoksiantoa, jolla haetaan lupaa sellaisten kansallisten säännösten voimassa pitämiseksi, jotka poikkeavat direktiivin 76/116/ETY säännöksistä, voidaan pitää hyväksyttävänä perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan nojalla liittymissopimuksen 2 ja 168 artiklan mukaisesti tulkittuna.

⁽¹³⁾ EYVL C 23, 25.1.2002, s. 5.

2. PERUSTELUJEN ARVIOINTI

- (23) Komissio varmistaa perustamissopimuksen 95 artiklan mukaisesti, että kaikki sellaiset ehdot täyttyvät, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat käyttää artiklassa tarkoitettuja poikkeusmahdollisuuksia.
- (24) Komissio arvioi erityisesti, ovatko jäsenvaltion tiedoksi antamat säännökset perusteltuja perustamissopimuksen 30 artiklan mukaisesti tai liittyvätkö ne ympäristön tai työympäristön suojeluun.
- (25) Jos komissio katsoo, että kansalliset säännökset ovat perusteltuja, se tarkastaa lisäksi perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti, ovatko kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.
- (26) Suomi perustelee pyyntöään tarpeella suojella ihmisen terveyttä ja ympäristöä. Lannoitteiden sisältämän kadmiumin katsotaan olevan uhka ihmisen terveydelle ja ympäristölle. Pyyntönsä tueksi Suomi viittaa huhtikuussa 2000 julkistetun, kadmiumpitoisten lannoitteiden aiheuttamien riskien arvion sisältävän suomalaisen tutkimuksen ⁽¹⁴⁾ päätelmiin.

2.1 TÄRKEÄT SYYT

2.1.1 Yleistä kadmiumista

- (27) Kadmium on raskasmetalli, jota esiintyy ympäristössä luonnostaan. Suurin osa päästöistä johtuu kuitenkin ihmisen toiminnasta (ei-rautametallien tuotannosta, fossiilisten polttoaineiden poltosta, lannoitteiden käytöstä jne.).
- (28) Kadmiumia ja kadmiumoksidia koskevaa yleistä riskinarviointia suoritetaan parhaillaan olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 ⁽¹⁵⁾ mukaisesti, ja esittelijänä on Belgia. Arvioinnissa otetaan huomioon kaikki merkittävät kadmiumin päästöt. Tällä hetkellä on käytävissä vain osittainen tekninen raporttiluonnos.
- (29) Saatavilla olevan tieteellisen tiedon perusteella kadmiummetallin ja kadmiumoksidin voidaan yleisesti katsoa muodostavan vakavan terveysriskin. Varsinkin kadmiumoksidi on luokiteltu syöpää, perimän vaurioita tai vaaraa lisääntymiselle aiheuttavaksi aineeksi luokkaan 2 ⁽¹⁶⁾. Yleisesti ollaan myös yhtä mieltä siitä, että lannoitteiden sisältämä kadmium on ylivoimaisesti tärkein maahan ja ravintoketjuun joutuvan kadmiumin lähde.

2.1.2 Kadmium lannoitteissa

- (30) Kadmiumia on luonnontilassa fosfaattipitoisessa kiviaineksessa, jota louhitaan fosfaattilannoitteiden raaka-aineeksi. Jalostetussa muodossaan näissä lannoitteissa on aina jonkin verran kadmiumia alkuperäisen fosfaattikiven pitoisuuden mukaisesti.
- (31) Kadmiumia pidetään ympäristölle ja ihmisen terveydelle haitallisena. Fosfaattilannoitteiden on havaittu olevan merkittävä kadmiumlähde viljelymailla, joilla se akkumuloituu ajan myötä. Viljelykasvit ottavat kadmiumia maasta. Ruoka on ihmisen merkittävin kadmiumlähde, ja ravinnon sisältämä kadmium on noussut ihmisen terveyteen liittyväksi huolenaiheeksi. Ravinnossa saatu kadmium voi kerääntyä munuaisiin ja saattaa lopulta aiheuttaa munuaisten toimintahäiriöitä herkillä ihmisryhmillä.

⁽¹⁴⁾ Suomen maa- ja metsätalousministeriö, *Cadmium in fertilizers, risks to human health and the environment*, huhtikuu 2000.

⁽¹⁵⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Ks. direktiivin 67/548/ETY liite I ja direktiivin 76/769/ETY liite I muutettuna.

- (32) Lannoitteiden sisältämään kadmiumiin liittyvät ympäristökysymykset tulivat ensi kertaa esille yhteisön tasolla neuvotteluissa Itävallan, Ruotsin ja Suomen liittymisestä Euroopan unioniin. Kuten edellä todettiin, näille kolmelle jäsenvaltiolle myönnettiin määräaikaiset poikkeukset yhteisön lannoittelainsäädännöstä, jotta lannoitteiden sisältämän kadmiumin aiheuttamat riskit voitaisiin arvioida huolellisesti yhteisön tasolla.
- (33) Komissio kokosi aluksi kaikki saatavilla olevat tiedot lannoitteiden sisältämää kadmiumia koskevasta tilanteesta Euroopan yhteisössä. Koska kaikista jäsenvaltioista ei ollut saatavilla riittävästi tietoa, komissio antoi tehtäväksi kaksi tutkimusta ⁽¹⁷⁾ menetelmän ja toimintatapojen työstämiseksi lannoitteiden sisältämän kadmiumin aiheuttamien terveys- ja ympäristöriskien arviointia varten. Jäsenvaltioita kehoitettiin sitten tekemään kansallisia riskinarvioita menetelmää ja toimintatapoja käyttäen.
- (34) Yhdeksän jäsenvaltiota on saanut valmiiksi lannoitteiden sisältämää kadmiumia koskevan riskinarvioinnin. Nämä arvioinnit ovat olleet yleisön saatavilla syyskuusta 2001 lähtien komission www-sivustossa ⁽¹⁸⁾. Lisäksi on julkaistu erillinen tutkimus, jossa analysoidaan riskinarvioita, ja yhteisön tasolla on kehitetty erilaisia vaihtoehtoja lannoitteiden sisältämän kadmiumin aiheuttamien riskien hallitsemiseksi ⁽¹⁹⁾.
- (35) Mainitut riskinarvioinnit on myös toimitettu myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevälle tiedekomitealle (SCTEE), ja niitä arvioidaan parhaillaan. Tiedekomiteaa on erityisesti pyydetty ilmoittamaan, mikä on lannoitteiden suurin hyväksyttävä kadmiumpitoisuus, joka ei merkittävästi lisää fosfaattilannoitteiden aiheuttamaa viljelymaan kadmiumpitoisuutta.
- (36) Riskinarvioinnin valmistuminen kesti suhteellisen kauan. Lisäksi SCTEE tarvitsee aikaa tieteellisen aineiston perusteellista arviointia varten. Siksi ei ollut mahdollista tehdä ehdotusta lannoitteiden kadmiumpitoisuuksia koskeviksi asetukseksi 31 päivään joulukuuta 2001 mennessä.

2.1.3 Suomen tekemä riskinarviointi

- (37) Suomen viranomaisten toimittama riskinarviointi on osa mainittua tiedonkeruuta, joka perustuu yhteiseen menetelmään ja toimintatapoihin. Suomi on riskinarvioinnissaan käyttänyt kolmiosaista mallia, jota kuvataan seuraavassa.

2.1.3.1 Akkumulaatio

- (38) Tässä osassa lasketaan lannoitteiden käytön aiheuttama kadmiumin nettoakkumulaatio maaperässä ja huokosvedessä ⁽²⁰⁾ ajan suhteen ja tasaisissa olosuhteissa. Akkumulaatio-osassa voidaan käyttää monenlaisia lähtötietoja, esimerkiksi keskimääräisiä ja äärimmäisiä käyttömääriä. Suomen riskinarvioinnista käy ilmi, että tässä osassa on käytetty seuraavia parametrejä:
- kadmiumin kokonaismäärä viljelysmaassa (mineraalilannoitteista, mutta myös ilmakehän laskeumista, maatalouskemikaaleista ja jätteestä),
 - kasvien ottaman kadmiumin määrä maaperän ominaisuuksien funktiona,
 - sadan vuoden arvio on tehty seuraavista ominaisuuksista:
 - huokos- tai suotoveden kadmiumpitoisuus,
 - kadmiumin huuhtoutumisaste,

⁽¹⁷⁾ ERM, "Study on data requirements and programme for data production and gathering to support a future evaluation of the risks to health and the environment from cadmium in fertilizers", maaliskuu 1999, ja "A study to establish a programme of detailed procedures for the assessment of risks to health and the environment from cadmium in fertilizers", helmikuu 2000. ERM (Environmental Resources Management) on konsultti, joka on kehittänyt menetelmän riskinarvioita varten.

⁽¹⁸⁾ <http://europa.eu.int/comm/enterprise/chemicals/fertilizers/riskassess/reports.htm>

⁽¹⁹⁾ ERM, Analysis and conclusions from Member States' assessment of the risk to health and the environment from cadmium in fertilizers, lokakuu 2001.

⁽²⁰⁾ Huokosvedellä tarkoitetaan vettä, jonka kapillaari-ilmio pidättää maaperän kiinteiden hiukkasten välissä.

- maaperän kadmiumpitoisuus,
- eroosion aiheuttama kadmiumin vapautuminen,
- satojen kadmiumpitoisuus,
- kasvien ottaman kadmiumin määrä.

2.1.3.2 Altistuminen

- (39) Tässä osassa lasketaan viljelykasvien maasta ottaman ja ihmisen sitä kautta saaman kadmiumin määrä käyttämällä altistumisparametrejä, jotka vastaavat keskimääräistä ja äärimmäistä altistumismallia. Ympäristön altistumista luonnehditaan myös herkkien ympäristöjen osalta tarkastelemalla ennakoitua kadmiumpitoisuutta tietyllä ympäristön osa-alueella.

2.1.3.3 Riskin kuvaaminen

- (40) Tässä osassa Suomi arvioi todellisen tai ennakoitun kadmiumille altistumisen todennäköisesti aiheuttamien haitallisten vaikutusten esiintymistiheyttä ja vakavuutta.

2.1.4 Riskinarvioinnin tulokset

- (41) Arvioinnin eri osista on saatu seuraavat tulokset:
- Veden osalta tilannetta kuvataan Suomen riskinarviointiraportissa seuraavasti: "Riskin kuvauksen perusteella vesiympäristöön kohdistuu riski kaikkien skenaarioiden mukaan sekä nykyhetkellä että tulevaisuudessa. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että turvamarginaalia ei voida määritellä ja että kaikki lisäykset luonnolliseen taustapitoisuuteen verrattuna muodostavat aina riskin vesiympäristölle."
 - Maaperästä Suomen riskinarviointiraportissa todetaan seuraavaa: "Käytettävissä olevien tietojen perusteella Suomen viljelymaiden nykyiset kadmiumpitoisuudet muodostavat maaperää koskevan ympäristöriskin. Tämä johtopäätös voidaan tehdä sekä käyttämällä keskimääräistä maa-aineesta uutettua kadmiumpitoisuutta ⁽²¹⁾ että 90-persentiilin arvoja Suomen viideltä maatalousvyöhykkeeltä vuodelta 1987. Vain kaikkein pohjoisimmalla vyöhykkeellä keskimääräistä pitoisuutta käyttämällä saatu PEC/PNEC-suhde ⁽²²⁾ on pienempi kuin 1. Eri viljelyvyöhykkeiden riskisuhteet vaihtelevat 1,2:n ja 2,8:n välillä."
 - Ihmisen terveyden osalta Suomen raportin mukaan "Suomessa riskiryhmillä (pahimmissa tapauksissa) ei ole turvamarginaalia arvioitujen virtsan pitoisuuksien ja kadmiumin haitallisiin vaikutuksiin liittyvien kriittisten pitoisuuksien välillä". Suomen riskinarviointiraportissa todetaan myös, että "jos Suomessa käytettäisiin lannoitteita, joiden kadmiumpitoisuus on yhteisön keskimääräinen pitoisuus, kadmiumin saanti ravinnosta lisääntyisi mallilaskelmien mukaan yli 40 prosentilla sadan vuoden aikana".
- (42) On selvää, että nämä tulokset koskevat nimenomaan Suomen maaperää ja ilmasto-olosuhteita.
- (43) Suomen tekemästä riskinarvioinnista on pääteltävissä, että Suomen viljelymaiden nykyiset kadmiumpitoisuudet muodostavat riskin maaperän eliölle ja että kadmiumin huuhtoutuminen viljelymailta aiheuttaa riskin vesiympäristölle. Suomi katsoo, että riskinarvioinnin perusteella on olemassa haitallisten terveysvaikutusten riski, joka johtuu Suomen väestön nykyisestä kokonaisaltistumisesta kadmiumille. Keskimääräinen kadmiumin saanti ravinnosta ei yksin aiheuta riskiä Suomessa, mutta tietyt väestöryhmät ovat vaarassa, koska ne saavat paljon kadmiumia ravinnosta, tai lisääntyneen imeytymisen tai tupakoinnin vuoksi.

⁽²¹⁾ Kadmiumpitoisuus, jonka kasvit voivat ottaa maasta.

⁽²²⁾ PEC = ennakoitu pitoisuus ympäristössä; PNEC = ennakoitu vaikutukseton pitoisuus ympäristössä. Se, että PEC/PNEC-suhde on suurempi kuin yksi, tarkoittaa sitä, että haitallisia vaikutuksia esiintyy.

2.1.5 Suomen kannan arviointi

- (44) Suomen viranomaisten toimittama riskinarviointi on tehty noudattaen menetelmää ja toimintatapoja, jotka on vahvistettu yhteisön tasolla ja joiden katsotaan takaavan saatujen tietojen luotettavuuden.
- (45) Komissio tutki tämän riskinarvioinnin tiedot jo valmisteltaessa ehdotusta uudeksi lannoitteita koskevaksi asetukseksi ⁽²³⁾. Tuolloin komissio katsoi, että käytettävissä olevat tiedot osoittivat riittävällä tavalla, että kadmiumia sisältävien lannoitteiden käyttö Suomen maaperässä aiheuttaa riskin ympäristölle ja ihmisen terveydelle. Siksi komissio ehdotti asetusehdotuksensa 33 artiklassa, että Itävalle, Ruotsille ja Suomelle liittymisasiakirjassa myönnettyä poikkeusta jatkettaisiin. Koska ehdotettua asetusta ei voitu antaa ajoissa, Suomi on pyytänyt erillistä päätöstä perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
- (46) Tutkittuaan tieteellisen aineiston uudelleen Suomen pyynnön osalta komissio katsoo, että sen mielestä Suomen viranomaiset ovat osoittaneet, että kadmiumpitoiset lannoitteet aiheuttavat riskin ympäristölle ja ihmisen terveydelle ja että Suomen viranomaisten tiedoksi antamat kansalliset säännökset, joiden tarkoituksena on vähentää Suomen ympäristön altistumista kadmiumille, ovat perusteltuja.

2.2 MIELIVALTAISEN SYRJINTÄ

- (47) Perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohta velvoittaa komission tarkastamaan, ettei suunniteltuja toimenpiteitä käytetä mielivaltaiseen syrjintään. Euroopan tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti se, että syrjintää ei esiinny, merkitsee sitä, että kansallisia kaupan rajoituksia ei voida käyttää niin, että muista jäsenvaltioista peräisin olevat tavarat joutuisivat syrjityiksi.
- (48) Suunnitellut kansalliset säännökset ovat yleisluonteisia, ja ne koskevat sekä kotimaisia että maahan-tuotuja EY-merkinnällä varustettuja lannoitteita samalla tavalla. Siksi ei ole mitään todisteita siitä, että niitä voitaisiin käyttää keinona mielivaltaiseen syrjintään talouden toimijoiden välillä yhteisössä.

2.3 KAUPAN PEITELTY RAJOITTAMINEN

- (49) Yhteisön direktiivin säännöksistä poikkeavat, lannoitteiden koostumusta koskevat kansalliset toimenpiteet muodostavat yleensä kaupan esteen. Tuotteita, jotka voidaan saattaa laillisesti markkinoille muualla yhteisössä, ei voida saattaa markkinoille kyseisessä jäsenvaltiossa. Perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdassa määritellyn menettelyn tarkoituksena on estää 4 ja 5 kohtaan perustuvien kansallisten rajoitusten käyttäminen väärin tarkoituksiin siten, että ne todellisuudessa ovatkin taloudellisia toimenpiteitä, jotka on otettu käyttöön esteiden asettamiseksi muista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden tuonnille kansallisen tuotannon suojelemiseksi välillisesti.
- (50) Edellä sanotun perusteella kadmiumpitoisten lannoitteiden käyttö on ympäristön ja ihmisen terveyden suojeleluun liittyvä huolenaihe. Kansallisten säännösten käyttöönoton todellinen tavoite näyttää siksi olevan ympäristön ja ihmisen terveyden suojeleminen eikä kaupan peitelty rajoittaminen.

2.4 SISÄMARKKINOIDEN TOIMINNAN ESTEET

- (51) Tätä ehtoa ei voi tulkita siten, että se kieltäisi kaikkien sellaisten kansallisten säännösten antamisen, jotka todennäköisesti vaikuttaisivat sisämarkkinoiden toteutumiseen. Itse asiassa kaikki kansalliset säännökset, jotka poikkeavat sisämarkkinoiden toteutumiseen ja toimintaan tähtäävästä yhdenmukaistamistoimenpiteestä, ovat toimenpiteitä, jotka todennäköisesti vaikuttavat sisämarkkinoihin. EY:n perustamissopimuksen 95 artiklalla määrätyn poikkeusmenettelyn hyödyllisyyden säilyttämiseksi komissio katsoo siksi, että 95 artiklan 6 kohdan yhteydessä sisämarkkinoiden toiminnan esteen käsite on ymmärrettävä kohtuuttoman suureksi vaikutukseksi suhteessa tavoitteeseen.

⁽²³⁾ Komission ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lannoitteista (KOM(2001) 508 lopullinen, 14.9.2001).

- (52) Koska kadmiumpitoisten lannoitteiden käyttäminen Suomen maaperässä aiheuttaa riskin sekä ympäristölle että ihmisen terveydelle ja kun otetaan huomioon, että
- kuten edellä todettiin, liittymisasiakirjassa ja direktiivissä 98/97/EY Suomelle annettiin lupa soveltaa edelleen lannoitteiden kadmiumpitoisuuksia koskevia kansallisia säännöksiä, kunnes direktiivin 76/116/ETY tarkistus saadaan valmiiksi lannoitteiden kadmiumpitoisuuden osalta, ja että
 - SCTEE:n lausuntoa ei saatu ajoissa, jotta se olisi voitu ottaa huomioon tätä päätöstä tehtäessä niin, että komissiolla olisi ollut riittävät perusteet ehdottaa yhteisön raja-arvojen lähentämistä lannoitteiden kadmiumpitoisuuden osalta, tai jotta olisi voitu ratkaista voitaisiinko soveltaa vähemmän rajoittavaa toimenpidettä,

komissio katsoo, ettei tarkistuksen tässä vaiheessa ole olemassa näyttöä siitä, että kansalliset säännökset muodostaisivat tavoitteisiin nähden kohtuuttoman suuren esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

2.5 AIKARAJOITUS

- (53) Suomi pyysi komissiota tekemään päätöksen perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti ennen 31 päivää joulukuuta 2001. Suomi pyysi, että päätös tulisi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002, jos komissio hyväksyy poikkeuksen.
- (54) On huomattava, että perustamissopimuksen 95 artiklassa tarkoitetun menettelyn ja varsinkin komission päätöksille asetetun kuuden kuukauden määräajan takia jäsenvaltioiden on toimitettava tiedoksiantonsa komissiolle hyvissä ajoin, jotta komissio voi tehdä päätöksen ennen kyseisen yhteisön yhdenmukaistamistoimen voimaan saattamista ⁽²⁴⁾.
- (55) Yhteisön lainsäädännön keskeisiin periaatteisiin kuuluu oikeusvarmuuden periaate, jonka mukaan yhteisön lainsäädäntöä ei yleensä sovelleta taannehtivasti paitsi milloin tavoite, johon pyritään, sitä edellyttää, ja silloinkin vain sillä edellytyksellä, että niiden, joita asia koskee, oikeutettuja odotuksia kunnioitetaan ⁽²⁵⁾.
- (56) Edellä olevan perusteella komissio katsoo, että edellytykset kansalliset säännökset hyväksyvän päätöksen taannehtivaa soveltamista varten eivät täyty tässä tapauksessa. On tarpeen suojella ihmisen terveyttä ja ympäristöä lannoitteiden sisältämän kadmiumin aiheuttamilta riskeiltä, mutta tiukempien kansallisten toimenpiteiden soveltaminen taannehtivasti olisi käytännössä niiden talouden toimijoiden oikeutettujen odotusten vastaista, jotka ovat toimineet uskoen, että joulukuun 31 päivän 2001 jälkeen ovat voimassa vapaammat säännöt, jotka perustuvat direktiiviin 76/116/ETY.
- (57) Jakson, jonka ajaksi poikkeus myönnetään, pitäisi olla riittävän pitkä, jotta komissio voi ehdottaa ja neuvosto ja Euroopan parlamentti antaa säädöksiä, jotka koskevat lannoitteiden kadmiumpitoisuutta yhteisön tasolla. Tällaisen lainsäädännön voidaan arvioida tulevan voimaan vuonna 2005. Suomelle myönnettävän poikkeuksen voimassaolon on siksi päättyävä 31 päivänä joulukuuta 2005.

IV PÄÄTELMÄ

- (58) Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella voidaan päätellä, että Suomen 7 päivänä joulukuuta 2001 esittämä hakemus, joka koskee lupaa pitää voimassa direktiivin 76/116/ETY säännöksiä tiukemmat kansalliset säännökset, jotka liittyvät lannoitteiden kadmiumpitoisuuteen, täyttää käsiteltäväksi ottamista koskevat ehdot.

⁽²⁴⁾ Tässä yhteydessä muistutetaan, että Euroopan tuomioistuimen 1.6.1999 asiassa C-319/97 antaman tuomion 35 kohdassa todetaan, että jäsenvaltioiden on EY:n perustamissopimuksen 10 artiklan (aiempi 5 artikla) perusteella annettava mahdollisimman pian tiedoksi sellaiset yhdenmukaistamistoimenpiteen kanssa ristiriidassa olevat kansalliset säännökset ja määräykset, joiden soveltamista ne aikovat jatkaa.

⁽²⁵⁾ Euroopan tuomioistuimen 25.1.1979 antama tuomio asiassa C-98/78, Racke (Kok 1979, s. 69, 20 kohta). Ks. myös seuraavissa asioissa annetut tuomiot: asia C-110/97, Alankomaat v. neuvosto (Kok. 2001, s. 000, 151 kohta); asia C-99/78, Decker (Kok. 1979, s. 101, 8 kohta); asia C-258/80, Rummy v. komissio (Kok. 1982, s. 487, 11 kohta) ja asia C-337/88, SAFA (Kok. 1990, s. I-1, 13 kohta).

Lisäksi komissio katsoo, että kansalliset säännökset

- vastaavat ihmisen terveyden ja ympäristön suojeluun liittyviä tarpeita,
- eivät ole tavoitteeseen nähden kohtuuttomia,
- eivät ole keino mielivaltaiseen syrjintään,
- eivät muodosta peiteltyä jäsenvaltioiden välisen kaupan estettä.

Komissio katsoo siksi, että säännökset voidaan hyväksyä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen direktiivin 76/116/ETY säännöksistä hyväksytään Suomen säännökset, jotka kieltävät saattamasta Suomen markkinoille fosforipitoisia mineraalilannoitteita, joiden kadmiumpitoisuus on yli 50 mg fosforikiloa kohden.

Poikkeus on voimassa 31 päivään joulukuuta 2005.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Suomen tasavallalle.

Tehty Brysselissä 24 päivänä toukokuuta 2002.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 24 päivänä toukokuuta 2002,****Ruotsin kuningaskunnan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista kansallisista säännöksistä, jotka koskevat kadmiumin enimmäispitoisuuksia lannoitteissa***(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 1932)***(Ainoastaan ruotsinkielinen teksti on todistusvoimainen)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2002/399/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

I TAUSTA**1. YHTEISÖN LAINSÄÄDÄNTÖ**

- (1) Lannoitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 76/116/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/97/EY ⁽²⁾, vahvistetaan vaatimukset, jotka lannoitteiden on täytettävä, jotta ne voidaan saattaa markkinoille varustettuna merkinnällä "EY-lannoite" ⁽³⁾.
- (2) Direktiivin 76/116/ETY liitteessä I vahvistetaan tyyppinimitys sekä vastaavat, esimerkiksi koostumukseen liittyvät vaatimukset, jotka kunkin EY-merkinnällä varustetun lannoitteen on täytettävä. Luetteloon sisältyvät EY-merkinnällä varustetut lannoitteet on ryhmitelty luokkiin pääravinteiden, eli typen, fosforin ja kaliumin, pitoisuuksien mukaan.
- (3) Direktiiviä 76/116/ETY on muutettu ja mukautettu tekniikan kehitykseen useita kertoja esimerkiksi uusien lannoitetyyppien lisäämiseksi liitteeseen I.
- (4) Direktiiviä 76/116/ETY on muutettu seuraavilla direktiiveillä:
 - Neuvoston direktiivillä 88/183/ETY ⁽⁴⁾ on laajennettu direktiivin 76/166/ETY soveltamisalaa sisällyttämällä liitteeseen I yksi- ja moniravinteiset nestemäiset lannoitteet.
 - Neuvoston direktiivillä 89/284/ETY ⁽⁵⁾ on laajennettu direktiivin 76/166/ETY soveltamisalaa sisällyttämällä liitteeseen I kalsiumia, magnesiumia, natriumia ja rikkiä sisältävät lannoitteet.
 - Neuvoston direktiivillä 89/530/ETY ⁽⁶⁾ on laajennettu direktiivin 76/166/ETY soveltamisalaa sisällyttämällä liitteeseen I
 - kiinteät ja nestemäiset lannoitteet, jotka sisältävät yhtä seuraavista hivenravinteista boori, koboltti, kupari, rauta, mangaani, molybdeeni ja sinkki,
 - edellä tarkoitettujen lannoitteiden seokset, jotka sisältävät vähintään kahta mainittua hivenravinetta,
 - luettelo hyväksytyistä, hivenravinteiden kanssa kelaatteja muodostavista orgaanisista yhdisteistä.

⁽¹⁾ EYVL L 24, 30.1.1976, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 18, 23.1.1999, s. 60.

⁽³⁾ Direktiivissä 76/116/ETY määritelty termi "EY-lannoite" on korvattu termillä "EY-lannoite" direktiivissä 97/63/EY (EYVL L 335, 6.12.1997, s. 15).

⁽⁴⁾ EYVL L 83, 29.3.1988, s. 33.

⁽⁵⁾ EYVL L 111, 22.4.1989, s. 34.

⁽⁶⁾ EYVL L 281, 30.9.1989, s. 116.

- (5) Direktiiviä 76/116/ETY on mukautettu tekniikan kehitykseen komission direktiiveillä 93/69/ETY (⁷), 96/28/EY (⁸) ja 98/3/EY (⁹). Näillä direktiiveillä lisätään uusia lannoitteita direktiivin 76/116/ETY liitteisiin.
- (6) Tässä päätöksessä 'direktiivillä 76/116/ETY' tarkoitetaan mainittua direktiiviä muutettuna edellä 4 ja 5 kappaleessa tarkoitetuilla direktiiveillä.
- (7) Direktiivin 76/116/ETY soveltamisalaan kuuluvia lannoitteita koskeissa määräyksissä ei säädetä kadmiumin raja-arvosta EY-merkinnällä varustetuissa lannoitteissa.
- (8) Direktiivin 76/116/ETY 7 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot eivät saa lannoitteen koostumuksen, tunnistamisen, pakkausmerkinnän tai pakkauksen perusteella kieltää, rajoittaa tai vaikeuttaa niiden "EY-lannoite" -merkinnällä varustettujen lannoitteiden saattamista markkinoille, jotka ovat tämän direktiivin ja sen liitteiden mukaisia.

2. RUOTSIN LIITTYMINEN

- (9) Ruotsi liittyi Euroopan unioniin 1 päivänä tammikuuta 1995. Liittymisasiakirjassa (¹⁰) säädetään siirtymäsäännöksistä, jotka koskevat kadmiumin käyttöä ja markkinoille saattamista kyseisessä valtiossa. Liittymisasiakirjan 112 artiklan 1 kohdan mukaisesti liitteessä XII tarkoitettuja säännöksiä ei kyseisen liitteen mukaisesti ja siinä vahvistetuin edellytyksin sovelleta Ruotsiin neljän vuoden ajan liittymispäivästä. Liittymisasiakirjan 112 artiklan ja liitteessä XII olevan 4 kohdan mukaisesti direktiivin 76/116/ETY 7 artiklaa, siltä osin kuin se koskee lannoitteiden kadmiumpitoisuutta, ei sovelleta Ruotsiin ennen 1 päivää tammikuuta 1999, ja direktiivin 76/116/ETY säännöksiä tarkastellaan uudelleen EY:n menettelyjen mukaisesti 31 päivään joulukuuta 1998 mennessä.
- (10) Liittymisasiakirjan 2 artiklassa säädetään, että "Alkuperäisten sopimusten määräykset sekä toimielinten ennen liittymistä antamien säädösten säännökset ja määräykset sitovat uusia jäsenvaltioita liittymisestä alkaen, ja niitä sovelletaan näissä valtioissa kyseisissä sopimuksissa ja tässä asiakirjassa määrättyin edellytyksin". Liittymisasiakirjan 168 artiklassa säädetään, että "Uudet jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteet, jotka ovat tarpeen, jotta ne voisivat noudattaa liittymisestä alkaen EY:n perustamissopimuksen 189 artiklassa (nyt 249 artikla) [...] tarkoitettujen suositusten ja päätösten säännöksiä ja määräyksiä, jollei liitteessä XIX olevassa luettelossa tai tämän asiakirjan muissa määräyksissä ole annettu muuta määräaika".
- (11) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/97/EY (¹¹) muutettiin direktiiviä 76/116/ETY kadmiumia sisältävien lannoitteiden markkinoille saattamisen osalta Itävallassa, Suomessa ja Ruotsissa. Direktiivin 1 artiklan mukaisesti Ruotsi voi muun muassa kieltää sellaisten lannoitteiden markkinoille saattamisen alueellaan, joiden kadmiumpitoisuudet ylittävät liittymispäivänä kansallisesti vahvistetut pitoisuudet, ja tätä poikkeusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999 31 päivään joulukuuta 2001.

3. KANSALLISET SÄÄNNÖKSET

- (12) Kemiallisia tuotteita (käsittelyyn, tuontiin ja vientiin liittyvät kiellot) koskeva asetus (1998:944) (¹²) sisältää säännöksiä, jotka koskevat muiden muassa lannoitteiden (myös EY-merkinnällä varustettujen) suurinta sallittua kadmiumpitoisuutta. Asetuksen 3 pykälän 3 momentissa säädetään, että tullitariffikoodeihin 25.10, 28.09, 28.35, 31.03 ja 31.05 kuuluvia lannoitteita, joiden kadmiumpitoisuus on suurempi kuin 100 grammaa fosforitonna kohden, ei saa tarjota myytäväksi tai siirtää.
- (13) Lannoitteiden suurimpaan sallittuun kadmiumpitoisuuteen liittyvät säännökset ovat olleet voimassa vuodesta 1985 kadmiumasetuksen (1985:839) hyväksymisen jälkeen. Kemiallisia tuotteita koskevalla asetuksella (1998:944) koodifioitiin ympäristönsuojeluun liittyvät, myös kadmiumasetuksen sisältämät, säännökset (1985:839).

⁽⁷⁾ EYVL L 185, 28.7.1993, s. 30.

⁽⁸⁾ EYVL L 140, 13.6.1996, s. 30.

⁽⁹⁾ EYVL L 18, 23.1.1998, s. 25.

⁽¹⁰⁾ EYVL C 241, 29.8.1994, s. 41 ja s. 316.

⁽¹¹⁾ EYVL L 18, 23.1.1999, s. 60.

⁽¹²⁾ Ruotsin säädöskokoelma (SFS Svensk författningssamling), 14. heinäkuuta 1998.

II MENETTELY

- (14) Ruotsin viranomaiset antoivat 7 päivänä joulukuuta 2001 päivätyllä kirjeellä komissiolle tiedoksi, että Ruotsi aikoo EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti pitää tammikuun 1 päivän 2002 jälkeen voimassa kansalliset säännöksensä, jotka koskevat lannoitteiden kadmiumpitoisuutta.
- (15) Komissio ilmoitti 8 päivänä tammikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä Ruotsin viranomaisille, että se oli vastaanottanut 95 artiklan 4 kohdan mukaisen tiedoksiannon ja että sen käsittelyyn 95 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu kuuden kuukauden jakso alkoi 8 päivänä joulukuuta 2001, tiedoksiannon vastaanottoa seuraavana päivänä.
- (16) Komissio ilmoitti 23 päivänä tammikuuta 2002 päivätyllä kirjeellä muille jäsenvaltioille Ruotsilta saadusta pyynnöstä. Lisäksi komissio julkaisi pyyntöä koskevan ilmoituksen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽¹³⁾ tiedottaakseen muille asianosaisille kansallisista toimenpiteistä, jotka Ruotsi aikoo pitää voimassa.

III ARVIOINTI

1. HAKEMUKSEN HYVÄKSYTTÄVYYDEN ARVIOINTI

- (17) Perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdassa määrätään, että jos sen jälkeen, kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio pitää tärkeistä 30 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä tarpeellisena pitää voimassa kansalliset säännöksensä tai määräyksensä, jäsenvaltio antaa nämä säännökset ja määräykset sekä perusteet niiden voimassa pitämiseksi tiedoksi komissiolle.
- (18) Ruotsin viranomaisten 7 päivänä joulukuuta 2001 tekemän tiedoksiannon tarkoituksena on saada lupa pitää voimassa kansalliset säännökset, jotka eivät ole direktiiviin 76/116/ETY sisältyvien, EY-merkinnällä varustettujen lannoitteiden pitoisuuksia koskevien säännösten mukaisia.
- (19) Kuten edellä todettiin, direktiivin 76/116/ETY 7 artiklassa kielletään jäsenvaltioita estämästä EY-merkittyjen lannoitteiden markkinoilla pitämistä niiden koostumuksen perusteella, mutta koostumusta koskevista säännöissä ei aseteta raja-arvoa kadmiumpitoisuudelle. Tämä tarkoittaa sitä, että direktiivin 76/116/ETY 7 artiklan mukaisesti EY-merkinnällä varustetut lannoitteet, jotka täyttävät mainitun direktiivin vaatimukset, voidaan saattaa markkinoille niiden kadmiumpitoisuudesta huolimatta.
- (20) Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella on selvää, että kansalliset säännökset jotka Ruotsi on antanut tiedoksi, ovat rajoittavampia kuin direktiivin 76/116/ETY sisältämät säännökset, sillä niissä kielletään saattamista markkinoille sellaisia EY-merkinnällä varustettuja fosforilannoitteita, joiden kadmiumpitoisuus on suurempi kuin 100 grammaa fosforitonnia kohden.
- (21) Ruotsin viranomaisten tiedoksi antamat säännökset annettiin vuonna 1985, eli ennen Ruotsin liittymistä Euroopan unioniin. Kuten edellä todettiin, liittymisasiakirjassa vahvistetaan siirtymäsäännökset, joiden mukaan Ruotsi saa soveltaa kadmiumpitoisuutta koskevia kansallisia säännöksiään direktiivin 76/116/ETY soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin neljän vuoden ajan. Direktiivillä 98/97/EY Ruotsille annettiin lupa soveltaa edellä mainittuja kansallisia säännöksiä 31 päivään joulukuuta 2001 saakka.
- (22) Perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti, sellaisena kuin sitä on tulkittu liittymisasiakirjan 2 ja 168 artiklan pohjalta, Ruotsi antoi komissiolle tiedoksi niiden ennen Euroopan unioniin liittymistä annettujen säännösten sanamuodon, jotka se aikoo pitää voimassa, sekä liitti hakemuksensa perusteet, jotka sen mielestä oikeuttavat mainittujen säännösten pitämiseen voimassa.

⁽¹³⁾ EYVL C 23, 25.1.2002, s. 6.

- (23) Ruotsin 7 päivänä joulukuuta 2001 tekemää tiedoksiantoa, jolla haetaan lupaa sellaisten kansallisten säännösten voimassa pitämiseksi, jotka poikkeavat direktiivin 76/116/ETY säännöksistä, voidaan pitää hyväksyttävänä perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan nojalla liittymissopimuksen 2 ja 168 artiklan mukaisesti tulkittuna.

2. PERUSTELUJEN ARVIOINTI

- (24) Komissio varmistaa perustamissopimuksen 95 artiklan mukaisesti, että kaikki sellaiset ehdot täyttyvät, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat käyttää artiklassa tarkoitettuja poikkeusmahdollisuuksia.
- (25) Komissio arvioi erityisesti, ovatko jäsenvaltion tiedoksi antamat säännökset perusteltuja perustamissopimuksen 30 artiklan mukaisesti tai liittyvätkö ne ympäristön tai työympäristön suojeluun.
- (26) Jos komissio katsoo, että kansalliset säännökset ovat perusteltuja, se tarkastaa lisäksi perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti, ovatko kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.
- (27) Ruotsi perustelee pyyntöään tarpeella suojella ihmisen terveyttä ja ympäristöä. Lannoitteiden sisältämän kadmiumin katsotaan olevan uhka ihmisen terveydelle ja ympäristölle. Pyyntönsä tueksi Ruotsi viittaa 4. lokakuuta 2000 julkistetun, kadmiumpitoisten lannoitteiden aiheuttamien riskien arvion sisältävän, ruotsalaisen tutkimuksen⁽¹⁴⁾ päätelmiin.

2.1 TÄRKEÄT SYYT

2.1.1 Yleistä kadmiumista

- (28) Kadmium on raskasmetalli, jota esiintyy ympäristössä luonnostaan. Suurin osa päästöistä johtuu kuitenkin ihmisen toiminnasta (ei-rautametallien tuotannosta, fossiilisten polttoaineiden poltosta, lannoitteiden käytöstä jne.).
- (29) Kadmiumia ja kadmiumoksidia koskevaa yleistä riskinarviointia suoritetaan parhaillaan olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93⁽¹⁵⁾ mukaisesti, ja esittelijänä on Belgia. Arvioinnissa otetaan huomioon kaikki merkittävät kadmiumin päästöt. Tällä hetkellä on käytettävissä vain viimeistelemättömän raporttiluonnos teknisen tason keskusteluja varten.
- (30) Saatavilla olevan tieteellisen tiedon perusteella kadmiummetallin ja kadmiumoksidin voidaan yleisesti katsoa muodostavan vakavan terveysriskin. Varsinkin kadmiumoksidi on luokiteltu syöpää, perimän vaurioita tai vaaraa lisääntymiselle aiheuttavaksi aineeksi luokkaan 2⁽¹⁶⁾. Yleisesti ollaan myös yhtä mieltä siitä, että lannoitteiden sisältämä kadmium on ylivoimaisesti tärkein maahan ja ravintoketjuun joutuvan kadmiumin lähde.

2.1.2 Kadmium lannoitteissa

- (31) Kadmiumia on luonnontilassa fosfaattipitoisessa kiviaineksessa, jota louhitaan fosfaattilannoitteiden raaka-aineeksi. Jalostetussa muodossaan näissä lannoitteissa on aina jonkin verran kadmiumia alkuperäisen fosfaattikiven pitoisuuden mukaisesti.
- (32) Kadmiumia pidetään ympäristölle ja ihmisen terveydelle haitallisena. Fosfaattilannoitteiden on havaittu olevan merkittävä kadmiumlähde viljelymailla, joilla se akkumuloituu ajan myötä. Viljelykasvit ottavat kadmiumia maasta. Ruoka on ihmisen merkittävin kadmiumlähde, ja ravinnon sisältämä kadmium on noussut ihmisen terveyteen liittyväksi huolenaiheeksi. Ravinnossa saatu kadmium voi kerääntyä munuaisiin ja saattaa lopulta aiheuttaa munuaisten toimintahäiriöitä herkillä ihmisryhmillä.

⁽¹⁴⁾ Ruotsin kansallinen kemikaalien tarkastuslaitos, *Assessment of risks to health and the environment in Sweden from cadmium in fertilizers*, 4. lokakuuta 2000.

⁽¹⁵⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Ks. direktiivin 67/548/ETY liite I ja direktiivin 76/769/ETY liite I muutettuna.

- (33) Lannoitteiden sisältämään kadmiumiin liittyvät ympäristökysymykset tulivat ensi kertaa esille yhteisön tasolla neuvotteluissa Itävallan, Ruotsin ja Suomen liittymisestä Euroopan unioniin. Kuten edellä todettiin, näille kolmelle jäsenvaltiolle myönnettiin määräaikaikaiset poikkeukset yhteisön lannoittelainsäädännöstä, jotta lannoitteiden sisältämän kadmiumin aiheuttamat riskit voitaisiin arvioida huolellisesti yhteisön tasolla.
- (34) Komissio kokosi aluksi kaikki saatavilla olevat tiedot lannoitteiden sisältämää kadmiumia koskevasta tilanteesta Euroopan yhteisössä. Koska kaikista jäsenvaltioista ei ollut saatavilla riittävästi tietoa, komissio antoi tehtäväksi kaksi tutkimusta ⁽¹⁷⁾ menetelmän ja toimintatapojen työstämiseksi lannoitteiden sisältämän kadmiumin aiheuttamien terveys- ja ympäristöriskien arviointia varten. Jäsenvaltioita kehoitettiin sitten tekemään kansallisia riskinarviointeja menetelmää ja toimintatapoja käyttäen.
- (35) Yhdeksän jäsenvaltiota on saanut valmiiksi lannoitteiden sisältämää kadmiumia koskevan riskinarvioinnin. Nämä arvioinnit ovat olleet yleisön saatavilla syyskuusta 2001 lähtien komission www-sivustossa ⁽¹⁸⁾. Lisäksi on julkaistu erillinen tutkimus, jossa analysoidaan riskinarviointeja, ja yhteisön tasolla on kehitetty erilaisia vaihtoehtoja lannoitteiden sisältämän kadmiumin aiheuttamien riskien hallitsemiseksi ⁽¹⁹⁾.
- (36) Mainitut riskinarvioinnit on myös toimitettu myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevälle tiedekomitealle (SCTEE), ja niitä arvioidaan parhaillaan. Tiedekomiteaa on erityisesti pyydetty ilmoittamaan, mikä on lannoitteiden suurin hyväksyttävä kadmiumpitoisuus, joka ei merkittävästi lisää fosfaattilannoitteiden aiheuttamaa viljelymaan kadmiumpitoisuutta.
- (37) Riskinarvioinnin valmistuminen kesti suhteellisen kauan. Lisäksi SCTEE tarvitsee aikaa tieteellisen aineiston perusteellista arviointia varten. Siksi ei ollut mahdollista tehdä ehdotusta lannoitteiden kadmiumpitoisuuksia koskevaksi asetukseksi 31 päivään joulukuuta 2001 mennessä.

2.1.3 Ruotsin tekemä riskinarviointi

- (38) Ruotsin viranomaisten toimittama riskinarviointi on osa mainittua tiedonkeruuta, joka perustuu yhteiseen menetelmään ja toimintatapoihin. Ruotsi on riskinarvioinnissaan käyttänyt kolmiosaista mallia, jota kuvataan seuraavassa.

2.1.3.1 Akkumulaatio

- (39) Tässä osassa lasketaan lannoitteiden käytön aiheuttama kadmiumin nettoakkumulaatio maaperässä ja huokosvedessä ⁽²⁰⁾ ajan suhteen ja tasaisissa olosuhteissa. Akkumulaatio-osassa voidaan käyttää monenlaisia lähtötietoja, esimerkiksi keskimääräisiä ja äärimmäisiä käyttömääriä. Ruotsin riskinarvioinnista käy ilmi, että tässä osassa on käytetty seuraavia parametrejä:
- nykyinen kadmiumpitoisuus,
 - maahan joutuvan kadmiumin määrä ilmakehän laskeumista, karjanlannasta ja lannoitteiden käytöstä,
 - kasvien ottaman kadmiumin määrä,
 - kadmiumin huuhtoutuminen kynnöskerroksesta, mihin vaikuttavat maaperän sisältämän huokosveden kadmiumpitoisuus ja veden virtaus,
 - maaperän kadmiumpitoisuus ja huuhtoutumisaste nykyhetkellä ja sadan vuoden aikavälillä.

⁽¹⁷⁾ ERM, "Study on data requirements and programme for data production and gathering to support a future evaluation of the risks to health and the environment from cadmium in fertilizers", maaliskuu 1999, ja "A study to establish a programme of detailed procedures for the assessment of risks to health and the environment from cadmium in fertilizers", helmikuu 2000. EM (Environmental Resources Management) on konsultti, joka on kehittänyt menetelmän riskinarviointeja varten.

⁽¹⁸⁾ <http://europa.eu.int/comm/enterprise/chemicals/fertilizers/riskassess/reports.htm>

⁽¹⁹⁾ EM, Analysis and conclusions from Member States' assessment of the risk to health and the environment from cadmium in fertilizers, lokakuu 2001.

⁽²⁰⁾ Huokosvedellä tarkoitetaan vettä, jonka kapillaari-ilmio pidättää maaperän kiinteiden hiukkasten välissä.

2.1.3.2 Altistuminen

- (40) Tässä osassa lasketaan viljelykasvien maasta ottaman ja ihmisen sitä kautta saaman kadmiumin määrä käyttämällä altistumisparametrejä, jotka vastaavat keskimääräistä ja äärimmäistä altistumismallia. Ympäristön altistumista luonnehditaan myös herkkien ympäristöjen osalta tarkastelemalla ennakoitua kadmiumpitoisuutta tietyllä ympäristön osa-alueella.

2.1.3.3 Riskin kuvaaminen

- (41) Tässä osassa Ruotsi arvioi todellisen tai ennakoitun kadmiumille altistumisen todennäköisesti aiheuttamien haitallisten vaikutusten esiintymistiheyttä ja vakavuutta.

2.1.4 Riskinarvioinnin tulokset

- (42) Arvioinnin eri osista on saatu seuraavat tulokset:
- Pintaveden osalta Ruotsin riskinarviointiraportissa todetaan seuraavaa: Valitun PNEC-arvon⁽²¹⁾ perusteella kadmium vaikuttaa jo joihinkin eliöihin useimmissa Etelä-Ruotsin joissa, toisin sanoen riskiä kuvaava suhdeluku⁽²²⁾ on suurempi kuin yksi⁽²³⁾. Jos lannoitteissa sallittaisiin suurempi kadmiumpitoisuus, olisi odotettavissa altistumisen ja vesiympäristöön kohdistuvien vaikutusten lisääntyminen edelleen.
 - Maaperän osalta Ruotsin riskinarviointiraportissa todetaan seuraavaa: Kun käytetään ruotsalaista lannoitetta sadan vuoden ajan tavanomaisilla ruotsalaisilla mailla (PNEC 0,25 mg/kg), ei ole odotettavissa haitallisia ekologisia vaikutuksia perunan ja vehnän viljelyn osalta. Porkkananviljelyn osalta haitallisia vaikutuksia ennakoidaan esiintyvän, mutta niitä esiintyy myös nykyhetkellä. EY-lannoitetta käytettäessä ennakoidaan haitallisia vaikutuksia esiintyvän kaikissa tapauksissa. Happamilla, hiekkaisilla mailla, joilla on vähän savea ja orgaanista ainetta (PNEC 0,06 mg/kg), riskin ennakoidaan esiintyvän, vaikka lannoitteiden kadmiumpitoisuus olisi nolla.
- (43) On selvää, että nämä tulokset koskevat nimenomaan Ruotsin maaperää ja ilmasto-olosuhteita.
- (44) Ruotsin riskinarvioinnista on pääteltävissä, että sellaisten lannoitteiden käytön salliminen, joiden kadmiumpitoisuus on nykyisin sallittua korkeampi, johtaisi
- maaperän kadmiumpitoisuuden huomattavaan lisääntymiseen, mikä puolestaan johtaisi maaperän eliöihin kohdistuviin myrkkyyvaikutuksiin. Liiallisia pitoisuuksia voisi esiintyä myös maatalousalueiden vesistöissä,
 - ravinnosta saatavan kadmiumin määrän huomattavaan lisääntymiseen. Turvamarginaali nykyisen altistumisen ja Maailman terveysjärjestön määrittelemän siedettävän viikkosaannin välillä on erittäin pieni. Joidenkin korkean riskin ryhmien, kuten naisten, joilla on vähän rautaa kehossaan, osalta turvamarginaaleja ei ole lainkaan. Runsas kadmiumin saanti ravinnosta voisi siten johtaa munuaisten vajaatoimintaan suurella ihmisjoukolla sekä osteoporoosin lisääntymiseen.

2.1.5 Ruotsin kannan arviointi

- (45) Ruotsin viranomaisten toimittama riskinarviointi on tehty noudattaen menetelmää ja toimintatapoja, jotka on vahvistettu yhteisön tasolla ja joiden katsotaan takaavan saatujen tietojen luotettavuuden.

⁽²¹⁾ PNEC = ennakoitu vaikutukseton pitoisuus ympäristössä.

⁽²²⁾ PEC/PNEC, jossa PEC on ennakoitu pitoisuus ympäristössä.

⁽²³⁾ Se, että PEC/PNEC-suhde on suurempi kuin yksi, tarkoittaa sitä, että haitallisia vaikutuksia esiintyy.

- (46) Komissio tutki tämän riskinarvioinnin tiedot jo valmisteltaessa ehdotusta uudeksi lannoitteita koskevaksi asetukseksi ⁽²⁴⁾. Tuolloin komissio katsoi, että käytettävissä olevat tiedot osoittivat riittävällä tavalla, että kadmiumia sisältävien lannoitteiden käyttö Ruotsin maaperässä aiheuttaa riskin ympäristölle ja ihmisen terveydelle. Siksi komissio ehdotti asetusehdotuksensa 33 artiklassa, että Itävallalle, Ruotsille ja Suomelle liittymisasiakirjassa myönnettyä poikkeusta jatkettaisiin. Koska ehdotettua asetusta ei voitu antaa ajoissa, Ruotsi on pyytänyt erillistä päätöstä perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
- (47) Tutkittuaan tieteellisen aineiston uudelleen Itävallan pyynnön osalta komissio katsoo, että Ruotsin viranomaiset ovat osoittaneet, että kadmiumipitoiset lannoitteet aiheuttavat riskin ympäristölle ja ihmisen terveydelle ja että Ruotsin viranomaisten tiedoksi antamat kansalliset säännökset, joiden tarkoituksena on vähentää Ruotsin ympäristön altistumista kadmiumille, ovat perusteltuja.

2.2 MIELIVALTAISEN SYRJINTÄ

- (48) Perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohta velvoittaa komission tarkastamaan, ettei suunniteltuja toimenpiteitä käytetä mielivaltaiseen syrjintään. Euroopan tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti se, että syrjintää ei esiinny, merkitsee sitä, että kansallisia kaupan rajoituksia ei voida käyttää niin, että muista jäsenvaltioista peräisin olevat tavarat joutuisivat syrjityiksi.
- (49) Suunnitellut kansalliset säännökset ovat yleisluonteisia, ja ne koskevat sekä kotimaisia että maahan tuotuja EY-merkinnällä varustettuja lannoitteita samalla tavalla. Siksi ei ole mitään todisteita siitä, että niitä voitaisiin käyttää keinona mielivaltaiseen syrjintään talouden toimijoiden välillä yhteisössä.

2.3 KAUPAN PEITELTY RAJOITTAMINEN

- (50) Yhteisön direktiivin säännöksistä poikkeavat, lannoitteiden koostumusta koskevat kansalliset toimenpiteet muodostavat yleensä kaupan esteen. Tuotteita, jotka voidaan saattaa laillisesti markkinoille muualla yhteisössä, ei voida saattaa markkinoille kyseisessä jäsenvaltiossa. Perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdassa määritellyn menettelyn tarkoituksena on estää 4 ja 5 kohtaan perustuvien kansallisten rajoitusten käyttäminen väärin tarkoituksiin siten, että ne todellisuudessa ovatkin taloudellisia toimenpiteitä, jotka on otettu käyttöön esteiden asettamiseksi muista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden tuonnille kansallisen tuotannon suojelemiseksi välillisesti.
- (51) Edellä sanotun perusteella kadmiumipitoisten lannoitteiden käyttö on ympäristön ja ihmisen terveyden suojeluun liittyvä huolenaihe. Kansallisten säännösten käyttöönoton todellinen tavoite näyttää siksi olevan ympäristön ja ihmisen terveyden suojeleminen eikä kaupan peitelty rajoittaminen.

2.4 SISÄMARKKINOIDEN TOIMINNAN ESTEET

- (52) Tätä ehtoa ei voi tulkita siten, että se kieltäisi kaikkien sellaisten kansallisten säännösten antamisen, jotka todennäköisesti vaikuttaisivat sisämarkkinoiden toteutumiseen. Itse asiassa kaikki kansalliset säännökset, jotka poikkeavat sisämarkkinoiden toteutumiseen ja toimintaan tähtäävästä yhdenmukaistamistoimenpiteestä, ovat toimenpiteitä, jotka todennäköisesti vaikuttavat sisämarkkinoihin. EY:n perustamissopimuksen 95 artiklalla määrätyn poikkeusmenettelyn hyödyllisyyden säilyttämiseksi komissio katsoo siksi, että 95 artiklan 6 kohdan yhteydessä sisämarkkinoiden toiminnan esteen käsite on ymmärrettävä kohtuuttoman suureksi vaikutukseksi suhteessa tavoitteeseen.

⁽²⁴⁾ Komission ehdotus Euroopan parlamenttiin ja neuvoston asetukseksi lannoitteista (KOM(2001)508 lopullinen, 14.9.2001).

- (53) Koska kadmiumpitoisten lannoitteiden käyttäminen Ruotsin maaperässä aiheuttaa riskin sekä ympäristölle että ihmisen terveydelle ja kun otetaan huomioon, että
- kuten edellä todettiin, liittymisasiakirjassa ja direktiivissä 98/97/EY Ruotsille annettiin lupa soveltaa edelleen lannoitteiden kadmiumpitoisuuksia koskevia kansallisia säännöksiä, kunnes direktiivin 76/116/ETY tarkistus saadaan valmiiksi lannoitteiden kadmiumpitoisuuden osalta, ja että
 - SCTEE:n lausuntoa ei saatu ajoissa, jotta se olisi voitu ottaa huomioon tätä päätöstä tehtäessä niin, että komissiolla olisi ollut riittävät perusteet ehdottaa yhteisön raja-arvojen lähentämistä lannoitteiden kadmiumpitoisuuden osalta, tai jotta olisi voitu ratkaista voitaisiinko soveltaa vähemmän rajoittavaa toimenpidettä,

komissio katsoo, ettei tarkistuksen tässä vaiheessa ole olemassa näyttöä siitä, että kansalliset säännökset muodostaisivat tavoitteisiin nähden kohtuuttoman suuren esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

2.5 AIKARAJOITUS

- (54) Ruotsi pyysi komissiota tekemään päätöksen perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti ennen 31 päivää joulukuuta 2001. Ruotsi pyysi, että päätös tulisi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002, jos komissio hyväksyisi poikkeuksen.
- (55) On huomattava, että perustamissopimuksen 95 artiklassa tarkoitetun menettelyn ja varsinkin komission päätöksille asetetun kuuden kuukauden määräajan takia jäsenvaltioiden on toimitettava tiedoksiantonsa komissiolle hyvissä ajoin, jotta komissio voi tehdä päätöksen ennen kyseisen yhteisön yhdenmukaistamistoimen tuloa voimaan ⁽²⁵⁾.
- (56) Toisaalta yhteisön lainsäädännön keskeisiin periaatteisiin kuuluu oikeusvarmuuden periaate, jonka mukaan yhteisön lainsäädäntöä ei yleensä sovelleta taannehtivasti paitsi milloin tavoite, johon pyritään, sitä edellyttää, ja silloinkin vain sillä edellytyksellä, että niiden, joita asia koskee, oikeutettuja odotuksia kunnioitetaan ⁽²⁶⁾.
- (57) Edellä olevan perusteella komissio katsoo, että edellytykset kansalliset säännökset hyväksyvän päätöksen taannehtivaa soveltamista varten eivät täyty tässä tapauksessa. On tarpeen suojella ihmisen terveyttä ja ympäristöä lannoitteiden sisältämän kadmiumin aiheuttamilta riskeiltä, mutta tiukempien kansallisten toimenpiteiden soveltaminen taannehtivasti olisi käytännössä niiden talouden toimijoiden oikeutettujen odotusten vastaista, jotka ovat toimineet uskoen, että joulukuun 31 päivän 2001 jälkeen ovat voimassa vapaammat säännöt, jotka perustuvat direktiiviin 76/116/ETY.
- (58) Jakson, jonka ajaksi poikkeus myönnetään, pitäisi olla riittävän pitkä, jotta komissio voi ehdottaa ja neuvosto ja Euroopan parlamentti antaa säädöksiä, jotka koskevat lannoitteiden kadmiumpitoisuutta yhteisön tasolla. Tällaisen lainsäädännön voidaan arvioida tulevan voimaan vuonna 2005. Ruotsille myönnettävän poikkeuksen voimassaolon on siksi päättyävä 31 päivänä joulukuuta 2005.

IV PÄÄTELMÄ

- (59) Edellä esitettyjen näkökohtien perusteella voidaan päätellä, että Ruotsin 7 päivänä joulukuuta 2001 esittämä hakemus, joka koskee lupaa pitää voimassa direktiivin 76/116/ETY säännöksiä tiukemmat kansalliset säännökset, jotka liittyvät lannoitteiden kadmiumpitoisuuteen, täyttää käsiteltäväksi ottamista koskevat ehdot.

⁽²⁵⁾ Tässä yhteydessä muistutetaan, että Euroopan tuomioistuimen 1.6.1999 asiassa C-319/97 antaman tuomion 35 kohdassa todetaan, että jäsenvaltioiden on EY:n perustamissopimuksen 10 artiklan (aiempi 5 artikla) perusteella annettava mahdollisimman pian tiedoksi sellaiset yhdenmukaistamistoimenpiteen kanssa ristiriidassa olevat kansalliset säännökset ja määräykset, joiden soveltamista ne aikovat jatkaa.

⁽²⁶⁾ Euroopan tuomioistuimen 25.1.1979 antama tuomio asiassa C-98/78, Racke (Kok 1979, s. 69). Ks. myös seuraavissa asioissa annetut tuomiot: asia C-110/97, Alankomaat v. neuvosto (Kok. 2001, s. 000, 151 kohta); asia C-99/78, Decker (Kok. 1979, s. 101, 8 kohta); asia C-258/80, Rummy v. komissio (Kok. 1982, s. 487, 11 kohta) ja asia C-337/88, SAFA (Kok. 1990, s. I-1, 13 kohta).

Lisäksi komissio katsoo, että kansalliset säännökset

- vastaavat ihmisen terveyden ja ympäristön suojeluun liittyviä tarpeita,
- eivät ole tavoitteeseen nähden kohtuuttomia,
- eivät ole keino mielivaltaiseen syrjintään,
- eivät muodosta peiteltyä jäsenvaltioiden välisen kaupan estettä.

Komissio katsoo siksi, että säännökset voidaan hyväksyä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen direktiivin 76/116/ETY säännöksistä hyväksytään Ruotsin säännökset, jotka kieltävät saattamasta Ruotsin markkinoille lannoitteita, joiden kadmiumpitoisuus on yli 100 grammaa fosforitonna kohden.

Poikkeus on voimassa 31 päivään joulukuuta 2005.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ruotsin kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 24 päivänä toukokuuta 2002.

Komission puolesta
Erkki LIIKANEN
Komission jäsen

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

KÄÄNNÖS

NEUVOSTON YHTEINEN KANTA

21 päivältä toukokuuta 2002,

tiettyjen palestiinalaisten tilapäisestä vastaanottamista Euroopan unionin jäsenvaltioissa

(2002/400/YUTP)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 15 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Betlehemissä sijaitsevan Kristuksen syntymäkirkon rauhanomainen evakuointi palestiinalaishallinnon ja Israelin hallituksen 5 päivänä toukokuuta 2002 saavuttaman yhteisymmärryksen ehtojen mukaisesti sekä siihen liittyvät muut järjestelyt ja osapuolten yksipuoliset toimet ovat tärkeä askel kriisitilanteen rauhoittamiseksi alueella ja osapuolten välisen vuoropuhelun uudelleen käynnistämiseksi.
- (2) Palestiinalaishallinnon ja Israelin hallituksen saavuttaman yhteisymmärryksen mukaan 13 Kristuksen syntymäkirkosta evakuoitujen palestiinalaisten ryhmään kuuluvaa henkilöä on suostunut siihen, että heidät siirretään ulkomaille, ja Israelin hallitus, palestiinalaishallinto ja muut osapuolet, joita asia koskee, ovat suostuneet kyseisten 13 palestiinalaisen siirtämiseen siten, että heistä 12 vastaanotetaan jäsenvaltioihin ja yksi jää Kyprokseen.
- (3) Euroopan unioni on sitoutunut tekemään kaikkensa pysyvän rauhan ja ystävällisten suhteiden edistämiseksi israelilaisten ja palestiinalaisten välillä Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan periaatteiden mukaisesti. Tämän tavoitteen tukemiseksi ja ottaen huomioon Israelin hallituksen, palestiinalaishallinnon ja muiden asianosaisten välisen sopimuksen kyseisten palestiinalaisten siirtämisestä ulkomaille useat jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet olevansa valmiita vastaanottamaan tilapäisesti ja yksinomaan humanitaarisista syistä yhden tai useampia niistä palestiinalaisista, jotka ovat suostuneet siihen, että heidät siirretään jäsenvaltioiden alueelle.
- (4) Vaikka humanitaarisista syistä tehdyt kyseisten henkilöiden maahantuloa ja oleskelua koskevat päätökset kuuluvat vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaan ja vaikka niistä ei seuraa se, että kyseisillä henkilöillä olisi oikeus liikkua vapaasti jäsenvaltioiden alueilla, on tärkeää, että Euroopan unionin tasolla omaksutaan yhteinen lähestymistapa tällaisiin päätöksiin liittyviin tiettyihin näkökohtiin.
- (5) Erityisesti olisi varmistettava, että kyseiset henkilöt saavat samankaltaisen kohtelun kussakin vastaanottavassa jäsenvaltiossa, esimerkiksi oleskeluluvan voimassaoloajan sekä kyseisten henkilöiden ja muiden ihmisten turvallisuuden takaamisen osalta, ja että kyseiset jäsenvaltiot vaihtavat keskenään tietoja tätä varten.
- (6) Täyttäessään lain ja järjestyksen ylläpitämiseen omilla alueillaan ja oman sisäisen turvallisuutensa varmistamiseen liittyviä velvollisuuksiaan vastaanottavat jäsenvaltiot ottavat huomioon toisten jäsenvaltioiden yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen liittyvät huolenaiheet. Vastaanottavat jäsenvaltiot ilmaisevat näin ollen olevansa valmiita ottamaan takaisin ne vastaanottamansa palestiinalaiset, jotka mahdollisesti saapuvat laittomasti toisen jäsenvaltion alueelle tai joiden ei muuten sallita oleskella siellä.
- (7) Unionin tasolla olisi sopivan ajan kuluttua arvioitava, miten näiden 12 palestiinalaisen vastaanotto kyseisissä jäsenvaltioissa on käytännössä toteutunut, sekä tämän välineen soveltamisen yhteydessä mahdollisesti esiin nousseita kysymyksiä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN KANNAN:

1 artikla

Tämä yhteinen kanta koskee 12:ta niistä 13 palestiinalaisesta, jotka kuuluvat siihen palestiinalaisten ryhmään, josta palestiinalaishallinnon ja Israelin hallituksen välillä tehtiin 5 päivänä toukokuuta 2002 Betlehemissä sijaitsevan Kristuksen syntymäkirkon rauhanomaiseen evakuointiin liittyvä yhteisymmärryspöytäkirja ja jotka ovat suostuneet siihen, että heidät siirretään tilapäisesti heidät vastaanottaviin Euroopan unionin jäsenvaltioihin.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa mainituista 13 palestiinalaisesta 12 vastaanotetaan tilapäisesti ja yksinomaan humanitaarisista syistä seuraaviin jäsenvaltioihin: Belgia, Kreikka, Espanja, Irlanti, Italia ja Portugali.

3 artikla

Kukin 2 artiklassa mainituista jäsenvaltioista antaa vastaanottamilleen palestiinalaisille kansallisen luvan alueelleen saapumista ja korkeintaan 12 kuukauden oleskelua varten.

Tämä lupa on voimassa ainoastaan kyseisen jäsenvaltion alueella, ja kyseinen jäsenvaltio toteuttaa asiaan liittyvät aiheelliset toimenpiteet. Luvan myöntämiselle voidaan asettaa erityisiä ehtoja, jotka palestiinalaisten on hyväksyttävä ennen saapumistaan.

4 artikla

Kukin 2 artiklassa mainittu jäsenvaltio toteuttaa oikeusjärjestelmänsä puitteissa aiheelliset toimenpiteet vastaanottamiensa palestiinalaisten henkilökohtaisen turvallisuuden takaamiseksi ja sen välttämiseksi, että he voisivat vaarantaa jäsenvaltioiden yleisen järjestyksen tai sisäisen turvallisuuden.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on niiden velvollisuuksien lisäksi, joita niillä on yhteisön oikeuden nykyisten säännösten ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen IV osaston mukaisesti annettujen säädösten nojalla, vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka voivat olla oleellisia tähän yhteiseen kantaan perustuvien toimenpiteiden asianmukaisen toteuttamisen kannalta, 1 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden tunnistamiseksi tarvittavat tiedot mukaan lukien.

6 artikla

Sellaisiin näkökohtiin kuin asuminen, elinolot, suhteet perheenjäseniin, työhön pääsy tai ammatillinen koulutus sovelletaan kunkin vastaanottavan jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä. Edellä 2 artiklassa mainittujen jäsenvaltioiden on kuitenkin annettava toisilleen ja pyydettyä muille jäsenvaltioille näihin

näkökohtiin liittyviä olennaisia tietoja mahdollisimman samankaltaisen kohtelun takaamiseksi.

7 artikla

Jos jokin kolmas valtio pyytää 2 artiklassa mainittua jäsenvaltiota luovuttamaan sen vastaanottaman palestiinalaisen, kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava siitä muille jäsenvaltioille viipymättä. Ennen kuin se ottaa kantaa siihen, mikä vastaus tällaiseen luovutuspyyntöön olisi annettava kansallisen oikeuskäytäntönsä mukaisesti, sen on kuultava muita jäsenvaltioita neuvostossa, jotta tilannetta voitaisiin tarkastella ja jotta voitaisiin selvittää, voivatko jäsenvaltiot lähestyä asiaa yhteisen näkemyksen pohjalta.

8 artikla

Neuvosto seuraa tämän yhteisen kannan noudattamista ja arvioi sitä 11 kuukauden kuluttua yhteisen kannan hyväksymisestä tai aikaisemmin, jos joku sen jäsenistä sitä pyytää.

9 artikla

Tätä yhteistä kantaa noudatetaan sen hyväksymispäivästä.

10 artikla

Tämä yhteinen kanta julkaistaan virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 21 päivänä toukokuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. PIQUÉ I CAMPS